

ZÁMEČEK

Prima život

s Markétou Mátlovou

Prima život si musíš přečíst, je pro vás z děcáků. Česká sopranistka MM (na fotce) všem vzkazuje, že kniha je k dostání zdarma. Více uvnitř Zámečku.

Milá Zámečata,
Vánoce, Vánoce, Vánoce
– následující měsíc ne-
uslyšíme nic jiného. Pro
mnohé to je krásné obdo-
bí, pro mě ve světě DD to
nejzvláštnější. Znáte to:
dárky, dárky a zase dárky,
besídky, jarmarky, vánoční turnaje a akce, včasné
žádosti o pobyt u rodiny a pro mnohé jen zase vědět,
že na rozdíl od ostatních dětí trávím další Vánoce
v děčáku. Pak se ještě musí nafotit s dárečky, podě-
kovat všem Ježíškům, zapsat všechny dary a je to!

Ale tety a strejdové by mě ještě doplnili, protože se
toho musí dělat určitě více! Tak přeji vám i dospě-
lákům hodně sil, ať všechno zvládnete. A ať už jsou
to Vánoce kdekoliv – ať jsou co nejpohodovější!

Udělati jste nám velkou radost. Do vánoční ankety
se zapojilo 72 dětských domovů a věříme, že až šéf
dětské redakce Albín rozešle jarní anketu, odpoví
nám všechny domovy v ČR. A nezapomeňte nám po-
sílat zprávy o tom, co se ve vašich domovech děje!

Náš Flik je takový Ježíšek – mnoho z vás ho ještě
nevidělo, ale obrovské díky patří právě jemu a jeho
rodině za to, že barevný a krásný Zámeček mohl
chodit až k vám další celý rok. To webmaster a re-
daktor Franta Ježíšek není, jen ho lze kvůli jeho
výšce snadno přehlédnout. Možná ho někdo zahlédl
na pražském finále s Hankou Kynychovou, ze které-
ho připravil velkou reportáž!

V době uzávěrky Zámečku jsem letěl do Anglie.
V Mezinárodní ceně vévody z Edinburghu v ČR
jsem dokončil zlatou cenu a také za to jsem dostal
pozdání na slavnostní večeři i se členy královské
rodiny. Ve své řeči jsem kromě zážitků z expedice
v Rumunsku mluvil také o Zámečku! Do progra-
mu DofE se můžete zapojit i s vaším domovem.
Mrkněte na www.dofe.cz!

Přeji vám úspěšný start do nového roku 2016!
Lukáš Kotlár, šéfredaktor

New Job New Life

Tradiční rozhovor najdete uvnitř čísla.
Aktuálně upozorňujeme, že v rámci pro-
jektu NJNL můžete vyrazit na exkurze do
reálného prostředí firem. Na začátek roku
2016 se chystají tyto exkurze:

- Škoda Auto
- Drogerie DM Markt
- prodejna maso-uzeniny ZEMAN
- LET Kunovice
- DHL Nýřany (u Plzně)
- Kadeřnické studio RED (Praha)

V případě zájmu napište koordinátorce
projektu Simoně Petrejšové na email
simona.petrejsova@terezamaxovadetem.cz
nebo volejte na číslo 733 782 071.

red

Nejkrásnější vánoční ozdoby

Na konci listopadu vyvrcholila v Čeladné
tradiční soutěž dětí z celé ČR o nejkrásnější
vánoční ozdobu. Neztratily se ani děčáky!

V kategorii jednotlivců vyhrála Lucie Rigová
z DD Opava, mezi kolektivy bodoval na 3. místě
DD Srdce Karviná. Ceny od partnerů soutěže
- Severočeských dolů a Ondrášovky - předal
vítězům starosta Čeladné Pavol Lukša. vs

Když cesta je cíl:

Křtu kalendáře se zúčastnil i rapper Rytmus

Nedávno v pražském klubu My Way představil vzdělávací koncept Bohatý sirotek nový charitativní kalendář s názvem „Když cesta je cíl“.

Do tohoto kalendáře se vyfotilo plno známých tváří, jako například herečka a zpěvačka Barbora Mottlová, dále velmi sympatická finalistka České Miss 2015 Karolína Humečková a plno dalších tváří. „Je to dobrá věc, výtěžek jde na podporu vzdělávání dětí z dětských domovů od 15 let,“ sdělil Rytmus.

Výtěžek z kalendáře poputuje na vzdělávací projekty od organizace Bohatý sirotek, která se věnuje dětským domovům už hodně dlouho. Jonáš Motýčka, tvůrce Bohatého sirotka, si nesmírně váží lidí, kteří mu pomáhají podporovat právě děti z dětských domovů. Organizace Bohatý sirotek dětem přináší nejenom finanční prostředky, ale také nevšední zážitky. Není tomu dávno, co vzal děti z Dětského domova Plesná na airsoft. Nebo pozval děti z dětských domovů na mistrovství světa v hokeji. Na tento charitativní večer přišli podpořit kalendář také známé tváře, jako například světový tanečník Filip Jankovič,

který děti z dětských domovů také podporuje, zpěvačka Dannie, tanečnice a moderátorka Anife Vyskočilová, zpěvák Jaro Smejkal či Stephanie Van Der Strumpf.

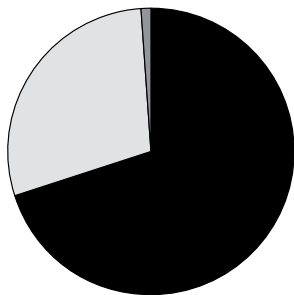
Na večírku se také objevil nadějný moderátor Albín Augustín Balát z Dětského domova Staňkov, kterého Bohatý sirotek už dlouhodobě podporuje. Albín veřejně poděkoval organizaci Bohatý sirotek za všechno, co dělají pro děti z dětských domovů. „Myslím si, že pomoc dětem z domovů je potřebná a jsem

rád, že tu jsou lidé, kteří mají srdce na pravém místě,“ řekl Albín.

Poděkování patří partnerům, bez kterých by kalendář nemohl vzniknout.

Generální partner:
Casino Lord

Partneři:
Road Club 21, Laky Royal Cut, Stavitelství Pecka, Levný Rent Cars, River Diamond Reality, MY WAY Club, Friends FOREVER, VIP MEDIATION, Fleur de luxe Amore
Děkujeme!

Vánoční anketa

Albín rozeslal do domovů dotazníky s anketou, kterých jste vyplnili rekordní počet v celé historii Zámečku. Dozvíte se, jak se v domovech slaví Vánoce, jak si vybíráte dárky a za kolik, jak je to se sponzory, s besídkami a další zajímavosti. Zároveň se těšíme na vaše zážitky z letošních vánoc. (6-9)

Roadshow s Veronikou

Veronika Kašáková dostala klíč od auta a spoustu dalších darů na svou pouť, během které chce v příštích třech letech navštívit všechny dětské domovy v ČR. Zámeček bude její cestu sledovat.....(16-17)

Bílá vrána

Ocenění Bílá vrána pro mladé lidi, kterým se po odchodu z domova daří, letos získala Alena Chvostalová. Vyrůstla v DD Staňkov. (18-19)

Téma: MŠMT nebo MPSV?

Lukáš Kotlár se věnoval tématu, které zajímá tety a strejdy, ale i mnoho starších dětí z DD. Jak je to s plánem vlády - zjednodušeně řečeno - přesunout DD z ministerstva školství na ministerstvo práce a sociálních věcí..... (20-29)

Hejbejte se a zpívejte

Hanka Kynychová to se svým týmem zase rozjela, tradiční celoroční projekt vyvrcholí a zároveň zase začal.....(30-34)

Rozhovor čísla

Albín vyzpovídal reportérku a herečku Petru Doležalovou. Ke čtení i ke koukání... (56-58)

OPEN GATE

Míša Bendová z DD Rovečné. Jak se ji na Open Gate žije a studuje?(68-69)

Zámeček podporují

Respekt Publishing

Kateřina Matějková, Praha

Ing. Miroslav Drozda, Praha

Strojní omítky, s.r.o.

a další přátelé

Zámeček

Vydává Duha Zámeček pro dětské domovy a další zařízení pro děti v celé republice. Zdarma.

Evidenční číslo: MK ČR E 21583

Redakce: Zámeček – Vladislav Sobol, Střední 6, 736 01 Havířov

Telefon: 725 595 417

E-mail: redakce@zamecek.net

Šéfredaktor: Lukáš Kotlár – 776 850 471

lukas.kotlar@zamecek.net

Šéf dětské redakce: Albín Augustýn Balát – 732 478 843

albin.balat@zamecek.net

Zahraniční zpravodaj: Gracián Svačina

gracian.svacina@zamecek.net

Levá ruka: Ondřej Polák – Helmut

onpolak@gmail.com

Pravá ruka: Ivana Sobolová

ivana.sobolova@zamecek.net

Šéf webu: František Berger

frantisek.berger@zamecek.net

Redaktoři: Miloš Nguyen, Veronika Vargová, František Miker

Grafika: Robin Cais a Flík

Redakční rada:

Vladislav Sobol (předseda), vladislav.sobol@zamecek.net

Aleš Bureš (DDŠ Býchory)

Vladimír Bystrov (Bison&Rose)

Naďa Dittmannová (Spolu dětem)

Nora Fridrichová (Česká televize)

Roman Hrůza (RHA Agency)

Jan Klusáček (CyberFox)

Martin Komárek (poslanec)

Radim Koreš (DD Písek)

Ivan Lamper (Respekt)

Martin Lánský (mediální expert)

Martin Lněnička (DD Dolní Počernice)

Vlastimil Mrva (Znojemsko)

Václav Senjuk (R MEDIA)

Terezie Sverdlínová (Nadace Terezy Maxové dětem)

Otázky pro Rytmuse

Do příštího čísla chystáme rozhovor s Patrikem „Rytmus“ Vrbovským. Máš pro něhou nějakou otázku, vzkaz? Pošli nám na e-mail redakce@zamecek.net či na facebook do zpráv otázku a my se Rytmuse za tebe. Odpověď najdeš v příštím čísle. Zapoj se a buď součástí rozhovoru!

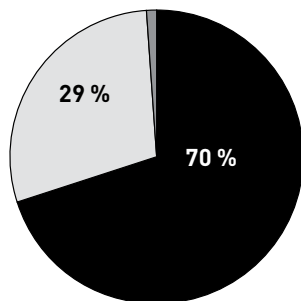
Velká vánoční anketa

Dárky, besídky a přání

V každém domově probíhají Vánoce jinak. Když jsem v polovině listopadu odeslal ankety, říkal jsem si, že se moc dětských domovů nezapojí. Uběhl ani ne týden a já měl v poště a na e-mailu vyplněné ankety z 50 dětských domovů. Nestačil jsem se divit. Celkem se do této velké vánoční ankety zapojilo 72 dětských domovů! Odpovědělo více jak 290 dětí. Abych vám pravdu řekl, tohle byl pro mě nejlepší vánoční dárek, jelikož jsem si přečetl všech 290 vyplněných anket. Byla to dřina. Tak se na to pojďme podívat.

KDE BUDEŠ TRÁVIT VÁNOCE: S RODINOU NEBO V DD?

Většina dětí z domovů tráví vánoční prázdniny u svých příbuzných. A to je dobře, protože na Ježíška se nejlépe čeká v kruhu rodinném. Procento dotázaných odpovědělo, že Vánoce stráví se svojí láskou. Tak snad neměli na mysli lásku k facebooku a počítačovému hrám...

70 % doma (u příbuzných)
29 % v dětském domově
1 % se svou láskou

Jiří: Vánoce trávím s rodinou, pečeme cukroví.

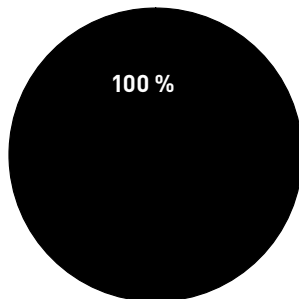
Pavlaína: S rodinou, u dědy, děda si mě vezme - trochu oslavíme a potom mě zase přiveze do DD.

Svatava: Vánoce budu trávit v dětském domově.

VYRÁBÍTE NĚJAKÉ VÁNOČNÍ VÝROBKY?

Vánoční výrobky se pravděpodobně vyrábí všude. Děti je pak prodávají na různých vánočních trzích a akcích.

Vydělat si na koupi dárku prodejem dárků? Skvělá taktika!

100 % vyrábí se všude...

Denis: Ano, vyrábíme hvězdy z papíru, řetězy a přáníčka.

Danek: Vyrábíme si výrobky na stromeček.

Filip: Ano, věnec na advent, svíčky, hvězdy, různé ozdoby.

VÍTE, V JAKÉ HODNOTĚ DOSTÁVÁTE DÁRKY? POKUD ANO, ZA KOLIK?

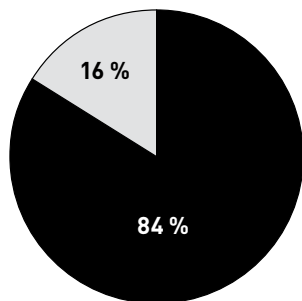
Dárky se kupují v hodnotě podle věku: do 6 let 1 740 Kč, do 15 let 2 140 Kč, nad 15 let 2 450 Kč. Kromě Vánoc jsou do toho však zahrnuty i narozeniny a svátky jednotlivých dětí. Takže čím dražší dárek k narozeninám, tím chudší Ježíšek. Ještěže dárečky nosí i sponzoři!

Anežka: Každý dostane do 1000 Kč, někteří podle zásluh.

Vanessa: Nevím, peníze neumím spočítat, vždycky se mnou někdo nakupuje.

Denisa: Dostáváme místo peněz dárky v hodnotě 500 Kč.

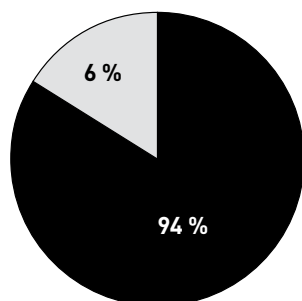
Robin: Dostáváme podle zásluh.

84 % ano
16 % ne

PIŠETE SI O VÁNOČNÍ DÁRKY, KTERÉ NABÍZEJÍ SPONZOŘI? JAKÉ?

Poslední dobou jsem postřehl, že hodně dětí je zapojených ve vánočních projektech, kde si píšou o dárky. Přejde mi možná nevhodné toto psát, ale všiml jsem si, že někteří si přejete třeba iPhone za 15 000 Kč. Když jsem toto viděl, hodně jsem se leknul. Tenhle rok jsem si všiml, že už někteří sponzoři dárky určují do určité částky. Většina si přeje nějakou elektroniku - mobily, oblečení... Jen dodám, trochu skromnosti by neuškodilo.

94 % ano, píšeme
6 % ne, nepíšeme

Bára: Napsala jsem si o panenku ŠuŠu a mobil.

Lenka: Ano, píšeme si o tablety, mobily, boty.

Dominik: Ano, ale většinou je to u mne oblečení nebo malé drobné věci, např. sluchátka, flashka. Tím bych chtěl poděkovat všem sponzorům.

Josef: Napsal jsem si o dresy Ronalda, hodně se mi líbí, jak hraje. Taky oblečení.

Marie: Sponzorům jsme nepsali.

Anketa pokračuje na další straně

Budeme rádi, když nám napíšeš svůj skutečný příběh, jak to letos bylo s tvými dárky. Co jsi dostal, jestli se splnily tvá přání... A třeba i to, jestli se ti „dárkový systém“ ve vašem domově líbí nebo bys navrhoval nějaké změny...

CO PRO TEBE ZNAMENÁ SLOVO VÁNOCE?

Rico: Udělat radost tomu druhému.

Tadeáš: Představuji si dárky, stromeček, volno ze školy, dobrůtky.

Pavčina: Že chodí čerti a Mikuláš je na nás hodný, postavíme sněhuláka, zpíváme koledy, dáváme si dárky a hlavně máme prázdniny.

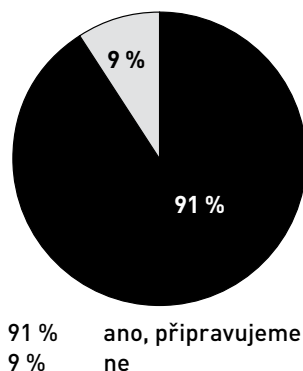
Roman: Znamenají pro mě tím nejhroznějším obdobím v roce. Nemám je rád.

Jiří: Svátky klidu a míru, kdy má být celá rodina pohromadě, a jsem rád, že Vánoce trávím s mojí největší rodinou v dětském domově, mám je všechny moc rád.

Iveta: Komerční svátek, utrácení peněz.

nějaké malé představení a předvede ho na vánoční besídce a u rozsvěcení stromečku. Letos nám ho bohužel zrušili, takže vystoupíme na besídce.

Milan: Nenacvičujeme, nacvičují od nás jenom vybraní, kteří něco umí, ale já bych chtěl taky strašně moc, ale nedovolí mi to. Tak zpívám jen ve školním sboru a tam také vystupujeme.

PŘIPRAVUJETE SI NĚJAKÉ VYSTOUPENÍ, NAPŘÍKLAD BESÍDKY?

Myslím si, že když někdo vystupuje na nějaké besídce, dodává tím lidem kolem sebe atmosféru Vánoc. Jsme rádi, že se zpívá a vystupuje nejen třeba na trzích, ale plno z vás také jezdí zpívat seniorům a to mě těší nejvíce. Děláte lidem kolem sebe radost, a to je pro vás palec nahoru. Díky za to!

Eliška: Jezdíme do různých pensionů zpívat koledy s babičkami a dědečkami.

Míša: Ano, každý si nacvičí

DODRŽUJETE O VÁNOCÍCH NĚJAKÉ ZVYKY?

Plno z vás o Vánocích dodržuje různé zvyky, tradice. Když jsem si pročítal vaše vyplněné ankety, většinou se tam objevovalo házení botou, vykrajování jablíčka a především bramborový salát. Tak si to hlavně nepopleťte, abyste omylem nevykrajovali boty a neházeli bramborovým salátem...

Patrik: Celý den nesmím jíst, abych viděl zlaté prasátko.

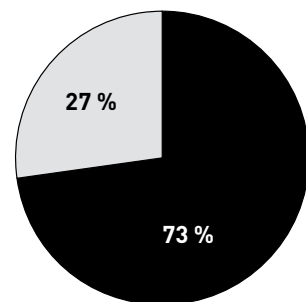
Nedaří se mi to.

Renata: Nesmíme odcházet od stolu, zapalujeme svíčky a pouštíme je v akváriu.

Veronika: My o Vánocích žádné zvyky nemáme.

Silvie: Žádný zvyk nemáme, možná jen naše ředitelka domova...že se strašně přetvařuje.

Zdeněk: Nevím, ale vyhlížíme Ježíška a nesmíme ho vyplašit. Bohužel mám na pokoji kamarády, co ho vždycky vyplaší. Tak snad letos to dopadne dobře.

73 % ano
27 % ne

PŘEMÝŠLÍŠ O VÁNOCÍCH, CO JSI PROŽIL/A ZA CELÝ ROK?

Spousta z vás přemýšlí, co prožil za uplynulý rok. Především myslíte na ty dobré zážitky, ale někdy třeba i na ty smutné. Většina z vás na to, co dokázala. Občas si říkám, že na to, že žijeme v dětských domovech, máme plno krásných zážitků a zkušeností. Díky strejdům a

tetám v domově děláme to, co nás baví, jezdíme na akce a máme hodně zážitků. Tak si toho važme!

Valentina: Přemýšlím o kamarádech ze školy a o dědovi.

Barbora: Našla jsem si dobrou školu, seznámila jsem se s novými kamarády a vzpomínám ráda na chvíle v dětském domově.

Kuba: Přemýšlím, jak jsem našel plno tet a poté jsem se s nimi pohádal.

Tomáš: Ano, přemýšlím a někdy si říkám, že jsem se mohl zachovat líp, nebo spíš víc zakročit. Rád vzpomínám na vše.

MÁTE V DOMOVĚ „NEPRÁVÝ ŠTĚDRÝ DEN“? TEDY DEN PŘED VÁNOCEMI, KDY TRÁVÍTE VŠICHNI ČAS U JEDNOHO STOLU?

Spousta dětí odjíždí na vánoční prázdniny domů. Proto se v mnohých dětských domovech koná slavnostní večeře a předávání dárků o pár dní dříve. V tento den k vám jezdí třeba i vaši dlouhodobí partneři domova nebo patroni. Další skvělá příležitost přecpat se cukrovím.

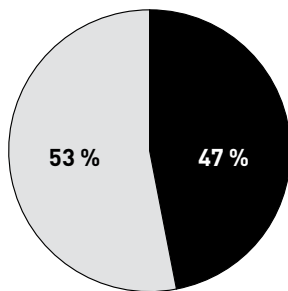
Adrian: Máme, ale až se vrátíme všichni po prázdninách z domovů od rodičů.

Otakar: Máme, většinou 4 dny před pravým Štědrým dnem. Jezdí k nám patron a partneři

a sponzoři děcáku.

Štěpánka: Letos budu slavit první Vánoce v domově. Takže zatím nevím.

Libor: Nepravý Štědrý den máme všichni před pravým Štědrým dnem. Vždycky kolem 19. hodiny. Rozdáváme si dárky. Většinou se dávají ty naše, co jsme si koupili, a ty od sponzorů.

47 % ano
53 % ne

CO BYS POPŘÁL ZÁMEČKU DO NOVÉHO ROKU?

Dominika: Aby se Zámeček pořád všem dětem líbil jako do dnešního dne. Minulé

číslo bylo naprosto skvělé. Přečetla jsem si ho od titulní stránky až do konce. Obrovský respekt všem, kteří se na tom podílí. Nám ho v domově zakazují, ale přes internet si ho stáhnou.

Petr: Zámeček čtu pravidelně. Mnoho štěstí, zdraví a spokojených dětí, co to čtou.

Tereзка: Zámečku přeji mnoho štěstí. Čte mi ho vždycky teta a baví mě koukat, jak je barevný.

Simona: Zámečku, přeji ti hodně štěstí, ať to pořád píše a máte zajímavé články. Jen tak dál.

Jonáš: Zámečku, hodně štěstí, zdraví a mnoho písmenek v časopise ti přeje naše 4. rodinná skupina.

Pepa: Rád Zámeček čtu, přeji mnoho štěstí v novém roce.

Martin: Zámečku, mnoho lásky a krásných článků ti přeji Martin, Kamila a Igor.

Připravil Albín Augustín Balát

Co si přejete do roku **2016**?

Marie Matysková
DD Olomouc

Mám přání zhubnout, nejíst sladké. Ale také si přeji stát si pevně za svým, nenechat se nikým manipulovat. To je moje velké přání, být konečně sama sebou a nezhroutit se kvůli každé blbosti.

Lukáš Sklenský
DD Strážnice

Přeji si projít výcvikem a úspěšně vystoupit do Armády ČR. A pak zdraví aby sloužilo.

František Berger
DD Olomouc

Mým hlavním přáním pro rok 2016 je úspěšně obhájit svoji bakalářskou práci a zvládnout státnice. Rovněž bych si přál, aby takzvaný Islámský stát přestal útočit na nevinné lidi a nešířil strach po celém světě.

Patrik Filo
dříve DD Mariánské Lázně

Chtěl bych mít alespoň 83-85 kilo a samozřejmě nějak vypadat. Jde mi hlavně o to, že se s tím psychicky vyrovnávám dost dlouho a vždycky mi vadilo, jak vypadám.

Erika Horvátová
dříve DD Tišnov

No tak přála bych si už konečně normálního chlapa, se kterým budu šťastná.

Kasandra Stojková
DD Hodonín u Kunštátu

Přeju si, abych byla napořád doma v Brně.

Anežka Halová
DD Dubová

Chci si dodělat školu v oboru cukrářka a zvýšit své taneční nadání. A aby byla babička zdravá.

František Miker
dříve DD Mikulov

Tak kromě Mustangu GT bych si do nového roku přál udělat vše, co jsem

nestihl nebo na co jsem se spíš vykašlal a neudělal. A také si přeji, abych měl magickou moc.

Ladislav Nelson Dufek
DD Tišnov

Do příštího roku bych si asi nejvíce přál složit úspěšně maturitní zkoušku a dostat se na vysokou školu. A ze svých koníčků bych si nejvíce přál obhájit titul mistra republiky ve 3D lukostřelbě v kategorii PB-HB.

Daniela Gunitšová
DD Ostrava-Hrabová

Přeji si abych našla toho pravého kluka. A aby byl světový mír. Poté, co se stalo ve Francii, se bojím, že nastane 3. světová válka. To se doufám nestane.

Karel Jursa
dříve DD Dubová

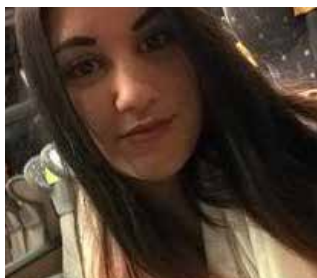
Hlavně ať si udržím práci. Tak bych si rád našel slečnu, abych se necítil tak sám.

Albín Augustín Balát
DD Staňkov

Být šťastný a dělat to co mne pořád baví. Umět naslouchat druhým a seznámit se s jejich příběhem a třeba jim umět pomoc, motivovat.

Ivanka Balážová
dříve DD Žatec

Udržet si práci a žít spokojený život.

Štěpánka Ritková
DD Senožaty

Já bych si přála, aby tento rok se každému splnil jeho sen. Já mám jediný, abych mohla být co nejvíce času u své náhradní rodiny.

Šimon Štěpán
DD Aš

Přeji si abych dodělal školu a měl víc kamarádů. Přeji tímto i Zámečku mnoho štěstí a úspěchů. V našem DD se Zámeček čte hodně a dokonce jsme byli schopni tentokrát i vyplnit ankety. Doufám, že nám to vydrží. Mnoho štěstí a radosti všem.

Karel Gotfríd
DD Staňkov

Přál bych si, abych se dobře připravil na samostatný život. A abych se vyučil na cukráře.

Denisa Záhorská (dříve DD Opava):

v ČEZu, u Allen&Overy i v Allianz!

Denisa vyrůstala se svojí rodinou v Karviné. Ve 14 letech se dostala i se svými třemi sourozenci do dětského domova v Opavě. Studovala obchodní akademii, a poté co odešla z domova, bydlí v Sámovce v Praze, kde studuje na vysoké škole sociální pedagogiku, pracuje a věnuje se dobrovolnictví v nadaci Lata. Je ráda, že mohla vyrůst v děcáku, dnes však přiznává, že by se tam už nevrátila. Po našem rozhovoru se ji ani nevidím - má skvěle našlápnuto, tak ji budeme držet pěsti!

Proč jsi ve svých 14 letech musela do domova?

V domově jsme byly hlavně kvůli tomu, že rodiče měli finanční problémy. Teď už je to v pohodě, oni se dali do kupy, našli si nové bydlení a vzali si k sobě i moje mladší sourozence, se kterými jsem původně přišla do děcáku. Ještě s námi byla v domově naše nejstarší sestra, ale hned po měsíci odešla. Moji nejmladší sourozenci byli v domově dva roky a poté dva roky u pěstounů. Já jsem v domově žila skoro 5 let.

Jaké to tehdy pro tebe bylo?

Pro mě to byla příjemná změna. Já jsem chtěla do dětského domova, protože jsem chtěla studovat. A u nás doma na to nebyly finance. Hodně věcí jsem si uvědomovala a fakt jsem byla ráda. V této době jsme se s rodiči vůbec nebavili, protože v tom byl i alkohol a neměla jsem s nimi dobré vztahy. Moji mladší sourozenci to vnímali asi jako tábor. Rodiče se snažili za námi jezdit během víkendů.

Na základce jsi měla vynikající výsledky, kam tvoje cesta směřovala po ZŠ?

Hlásila jsem se na střední školu v Ostravě a tam mě i přijali - na Vítkovickou střední školu v Ostravě zaměřenou na ekonomii a na řízení podniků. Pak jsem ale přišla do domova a dostala jsem možnost buď jít na obchodní akademii, protože to bylo nejbližší. Školu v Ostravě mi nechtěli propíacet. Ale říkala jsem si, že kdybych nešla na výšku, tak s obchodkou budu mít aspoň nějaké uplatnění.

V DOMOVĚ O MĚ BYLO POSTARÁNO

Jak vypadal tvůj život po odchodu z děcáku?

Odešla jsem přímo do Sámovky. Po roce jsem dostala už i svůj startovací byt, platím měsíčně 3500 korun. Získala jsem stipendium na pomaturitní vzdělání, kde jsem studovala angličtinu. Poté jsem nastoupila na vysokou školu. Během toho jsem měla možnost vyzkoušet nějaké brigády a práce.

Měla jsem před odchodem strach, co bude. Měla jsem problém si zvyknout, že už nejsem v domově, najednou nikdo kolem mě moc nebyl. V domově o mě bylo postaráno, teď musím řešit nejrůznější věci, třeba platby a všechny úřední věci. Osm měsíců jsem dělala pro DPD v call centru. Teď čekám na brigádu v Allianz. Mám toho teď celkem dost, takže si zvykám na ten režim.

S New Job New Life vše začalo už v domově...

Teta nás zaregistrovala, poslali jsme životopis a čekali, až se nám ozvou. Měsíc jsem měla brigádu v ČEZu. Druhou brigádu jsem měla v právníkové britské firmě Allen&Overy, kde jsem byla tři týdny. Teď mám možnost pracovat u Allianz, už mám za sebou první pohovor a čekám na druhý, který bude začátkem prosince.

Líbilo se ti v kruhu právníků?

Ve srovnání s jinými administrativními firmami, kde jsem byla, tak to na mě působilo jako nejpřátelštější prostředí. Byla jsem ráda, že jsem měla možnost odposlouchat angličtinu. I když to byla právníká angličtina. Anglicky jsem pak mluvila i se svojí nadřízenou.

**V DOMOVĚ JSEM NEMĚLA
MOC KAMARÁDŮ.
NEKOUŘILA JSEM A
NECHODILA ZA ŠKOLU."**
***Co přípravy na život v děcáku?
Probíhaly nějaké?***

Přípravy do života jsem měla spíše ve škole, kde jsem se v rámci účetnictví například učila psát životopis, ale v domově nám s tímto nepomáhali. Alespoň mně ne, nevím, jestli ostatním dětem. V domově by se tomu určitě mělo věnovat, ale v našem domově byly děti, které neměly zájem o pomoc. Raději šly na cigaretu nebo k počítači a nechťely se zajímat o budoucí povolání. V domově jsem měla jednu hodnou tetu, se kterou jsem si rozuměla a která mi nahrazovala moji mámu.

Jednou za námi přišla bývalá chovankyně, která byla v tomto domově před dvaceti lety a mluvila o tom, jaký je život venku po dvaceti letech, co opustila domov. To jsem si užila, bylo to pro mě užitečné a já jsem to hodně brala a skoro hltala.

**JSEM RÁDA, ŽE JSEM
VYRŮSTALA V DĚCÁKU**
***Jaké jsou tvé další plány do
budoucnosti?***

Teď ještě nevím, co přesně obnáší práce v sociální sféře, ale už ve škole máme hodně praxe. V domově důchodců, vyzkoušíme si práci i v protidrogovém prostředí a já se pořád hledám. A až po studiu bych se potom chtěla na 100 % rozhodnout. Momentálně bych chtěla pracovat v nadacích nebo v dětských domovech.

***Chtěla bys vrátit čas a být ještě
v dětském domově?***

Do domova bych se už nevrátila. Nemám už žádné velké pravidla a jsem úplně volná. Mám své povinnosti, ale můžu si dělat prakticky co chci. Jsem teď už ráda, že mám

všechno zmáknuté. Jsem ráda, že jsem prošla domovem a tu zkušenost tam mám. Díky tomu jsem vystudovala, hodně mi to dalo a jsem strašně ráda, že jsem tam byla.

***Doporučila bys někomu, aby se
do New Job New Life zapojil?***

Doporučila bych to úplně všem, jsem spokojená. Jsou tam fajn příjemní lidi. Člověk se pak nebojí nových věcí a těší se. Běžte do toho, je to zkušenost k nezaplacení!

Lukáš Kotlár

**Projekt New Job New Life
realizuje Nadace Terezy
Maxové dětem. Více na
WWW.NEWJOBNEWLIFE.CZ**

Prima život aneb Kniha, kterou si píšete sami

Kdo by nechtěl mít prima život?! Asi každý člověk si přeje mít práci, která ho nejen živí, ale i baví... Sní o dni, kdy se postaví na vlastní nohy, pořídí si pěkné bydlení, najde lásku svého života, bude mít dost času a peněz na cestování, zábavu a své koníčky. Ti, co se dívají ještě o pár let dál, uvažují o tom, že vychovají dobře své děti, dají jim kvalitní vzdělání a vytvoří pro ně zázemí, že budou na své dětství rády vzpomínat.

Zní to hezky, že to ani není možné... Nebo naopak? Věříš, že se to někomu z vás podaří? Možná dokonce kamarádovi, se kterým jste byli na pokoji! Věříš ale, že se to podaří tobě? Ano? Nebo ti v hlavě zní slabý hlásek, který říká, že tobě určitě ne, protože... a protože...

Ať už je odpověď jakákoliv, knížka Prima život, kterou pro vás napsaly Gabina, Jana a Katka, které znáte z projektu Začni správně a soutěže Rozpočti si to!, vám ukáže, že je možné toho dosáhnout, když se budete držet určitých pravidel. Život je totiž hra, kde vyhrává každý, kdo ví, jaké zákonitosti a pravidla v ní fungují a dokáže podle nich hrát.

Jedním z nich je pravidlo životních hodnot a priorit. Tomu se ve své kapitole věnovala Gábina. Už jste slyšeli, že bez práce nejsou koláče? Tak Jana vám ukáže,

jak to udělat, aby výsledkem vaší práce bylo hodně koláčů. Samozřejmě, ve skutečnosti vám zaměstnavatel nedá na konci měsíce poukázku do pekařství, ale dá vám peníze... Otázkou ale je, jak jich mít tolik, aby bylo dost na nutné složenky a poplatky, ale i na život – na pěkné oblečení, kino, nebo dovolenou.

A s tím vám poradí Katka.

Protože žijeme v době, kdy všemu kolem nás vládnou počítače, aplikace a technologie, vydala yourchance Prima život ve formátu pro čtečky a na stránkách projektu Začni správně je umístěný i soubor ke stažení v pdf. Pro ty, kdo si raději vezmou knížku do ruky, máme zdarma připravené tištěné verze. Stačí se domluvit s vedením dětského domova a knížka se k vám během pár dní dostane.

Jsme rádi, že se knížku rozhodla podporovat a propagovat i jedna z patro-

nek projektu Začni správně, česká sopranistka Markéta Mátllová. Na otázku, proč se rozhodla spojit svoje jméno s tímto projektem a publikací, odpověděla: „Jsem z rodiny, kde jsem měla všechno: rodiče, sestry, podporu, zázemí... Ráda pomáhám tam, kde to dává smysl. A to, co dělá yourchance, je opravdu potřeba. A co říct ke knížce? O to, aby život každého z nás byl i v budoucnosti prima, se opravdu musíme zasloužit sami, a tady je na několika stránkách stručný návod, na co se zaměřit, aby to vyšlo.“

Alena Hurtová

Z webu na facebook

Na webu Zámečku je článků méně, facebook trhá rekordy

Návštěvnost našeho webu od roku 2013 pravidelně stoupá, což nás těší. V žádném případě to ale neznamená, že více lidí čte články, které tam jsou zveřejněny. Naopak, čtenost jednotlivých příspěvků paradoxně klesá. Může za to fakt, že místo dětí píšou články tety a strejdové. Těch je v poslední době opravdu většina (např. DD Uherský Ostroh). Text tak ztrácí svoje kouzlo a není pro ostatní dostatečně zajímavý. Ani v tištěném Zámečku to pak nevypadá dobře, z dětského časopisu se tak stává jakýsi PR magazín zviditelňující zásluhy ředitelky apod. Holky a kluci, nebojte se psát své příběhy. Jsme tu pro vás, ne [jenom] pro gramaticky bezchybná vyjádření vašich vychovatelů.

Nejvyšší počet článků nám přišel v loňském roce, i když zrovna listopad byl výjimkou. V tento měsíc nedorazil jediný příspěvek a web tak začal usínat zimním spánkem. Naštěstí v prosinci jste si na nás zase vzpomněli a bylo co číst. Letos počet příchozích textů klesl. Navíc, jak už jsem

se zmínil výše, spoustu článků za vás psali dospělí. Škoda...

Ale v redakci Zámečku pracují samí optimisté, a proto věříme, že rok 2016 přinese smršť vašich zpráv, reportáží a životních příběhů, které s vámi čtenáři budou emotivně prožívat. Chceme se smát nad historkami z domovů, chceme plakat nad dojemnými články, chceme vám závidět letní lásky a zážitky z táborů...a hlavně – chceme radit a pomáhat těm, co to potřebují. Takže pokud ještě nevíte, jaké novoroční předsevzetí si stanovit, měli bychom pro vás jeden tip:

Napsat něco do Zámečku.

A jak je na tom facebook? Zámeček tam má 391 příznivců a zároveň spravuje skupinu Přiznání dětských domovů, která má téměř 1500 členů.

Díky za vaši přízeň v roce 2015! Moc si jí vážíme. Veselé Vánoce a šťastný Nový rok!

František Berger

Statistiky webu zamecek.net

Rok	Počet článků	Počet přístupů
2013	125	654
2014	140	871
2015	92	896

**Veronika dostala Hyundai,
ted' už může vyrazit na
Roadshow s Veronikou**

V pátek 27. listopadu slavnostně začala Roadshow s Veronikou – mise naděje pro děti z dětských domovů. To vše v areálu Praga Kolbenova na velkém galavečeru, kde se děly věci!

dětských domovů a bude s dětmi diskutovat o jejich budoucnosti a o možnostech, které mají.

„Děkuji všem, kteří projekt podpořili. Vážím si toho, že si udělali čas a společně s námi Roadshow odstartovali. Díky nim mohu každý týden navštívit jeden dětský domov a připravovat děti na jejich samostatný život. Pro mě a Nadání je důležité, aby děti

Jednatel společnosti Hyundai Autosalon Most Josef Solnař předal finalistce Miss ČR 2014 Veronice Kašákové klíčky od automobilu Hyundai, zástupce společnosti Lukda Transport Lukáš Budaj věnoval pohonné hmoty na 3 roky a generální ředitel společnosti Ondrášovka Libor Duba podpořil projekt finančním darem v hodnotě 200 000 korun.

Roadshow s Veronikou je projektem neziskové organizace Nadání a dovednosti, která pomáhá sociálně znevýhodněným studentům a absol-

ventům z dětských domovů a z pěstounské péče se správným výběrem studia a se vstupem na trh práce. Veronika navštíví více než 140

věděly, kam se mají obrátit, když budou potřebovat pomocnou ruku a nezůstaly samy a bez informací, když budou stát před důležitým rozhodnutím.“ dodává Veronika Kašáková, která navštíví první dětský domov v Ústeckém kraji už v lednu 2016.

Bílá vrána 2015 Alena Chvostalová (vyrostla v DD Staňkov):

Naštěstí mám práci. Představa být na úřadu práce je hrozná

Alena Chvostalová (dříve DD Staňkov) je držitelkou Ocenění Bílá vrána 2015, které uděluje yourchance o.p.s. mladým lidem, jenž se úspěšně zvládli po opuštění dětského domova postavit na vlastní nohy. Cílem ocenění je inspirovat všechny ty, které odchod ještě čeká, a ukázat jim, že pokud přijmou potřebnou odpovědnost, mohou i oni žít život podle svých představ.

Alčo, co pro Tebe Ocenění Bílá vrána znamená?

Ocenění Bílá vrána je pro mě další krok do života, další plus na mé životní číselné ose. Je to ocenění, na které jsem nesmírně hrdá a moc si ho vážím. A jsem moc ráda, že Ocenění Bílá vrána vzniklo, a že jsou lidé, kteří se zajímají o ty, které společnost větší-nou odsuzuje jenom proto, že jsou z dětského domova.

A proto děkuji těmto lidem za jejich dobré srdce.

Jak ses připravovala na odchod z dětského domova?

Odchod z dětského domova jsem se snažila oddálit co nejvíc, ale bohužel ten den prostě přijít musel. Na odchod jsem se připravovala už rok předtím. Dostala jsem nabídku od naší tety sociálky, že je v Praze jakási organizace jménem Sámovka, která nabízí levné ubytování po dobu jednoho roku pro lidi z dětských domovů. A pokud bych o to měla zájem, je potřeba psát této organizaci každý měsíc email, že mám zájem o jejich ubytování.

Okamžitě jsem na to kývla, byla to pro mě velká šance.

Já o Tobě vím, že máš jeden speciální seznam. Můžeš nám k tomu říci něco víc? Jak vzniknul, proč si jej vedeš a co si díky tomu získala?

Můj seznam vznikl už na učilišti. Vyučit se, udělat si nástavbu, udělat si řidičák, odmaturovat, odjet do Prahy (získat větší praxi v cukra-řině), koupit si auto, odjet do zahraničí (zdokonalit si jazyk)... Prostě jsem si řekla, že už je načase mít to v hlavě srovnané, vědět co chci. Tak jsem si jednoho dne vytvořila pár bodů, kterých se budu držet. Mám ráda v životě něco

Bílá
vrána

jako osnovy, pevné body. A zatím mi to všechno vychází. Momentálně jsem u posledního z bodů, který se zatím neuskutečnil, ale věřím, že to bude brzy. Díky seznamu jsem získala určitou disciplínu. Jelikož jsem ve znamení kozoroha, nevzdávám se.

Co pro Tebe bylo po odchodu z dětského domova nejtěžší?

Nejtěžší pro mě byla finanční situace. Peněz jsem měla málo a bylo zapotřebí zaplatit v Sámovce nájem, takže mi moc nezbylo. Naštěstí jsem si během 14 dní našla práci, protože představa, že bych měla být na úřadu práce, je hrozná.

Co Ti naopak nejvíce při odchodu z dětského domova pomohlo?

Nakonec mi nejvíce pomohlo osamostatnění, člověk se toho bojí, ale nakonec je to přínosem.

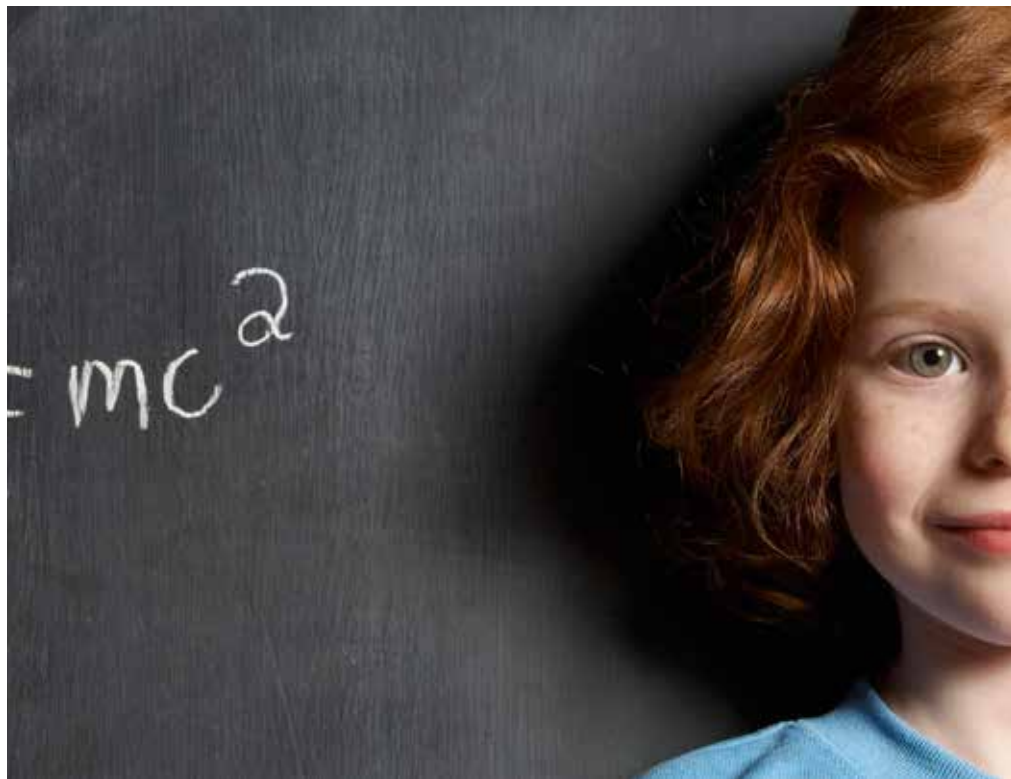
Co bys vzkázala těm, kteří budou z dětského domova teprve odcházet?

Všem, co tohle dobrodružství mají teprve před sebou, bych vzkázala, ať používají svoji hlavu, ať se nenechají nikým podvést. Ať jsou slušní a pokorní, bude to potřeba! Aby už teď přemýšleli nad svojí budoucností.

Gábina Křivánková

www.yourchance.cz

V PASTI

Ministerstva (školství a sociálních věcí) se nemůžou domluvit, kdo se bude starat o „děcáky“

Téma Zámečku:

Sjednocení systému péče o děti pod jedno ministerstvo?

O ohrožené děti se v Česku stará hned několik ministerstev. Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy (MŠMT), Ministerstvo zdravotnictví (MZČR) a Ministerstvo práce a sociálních věcí (MPSV) a jeho OSPODy, což jsou orgány sociálně-právní ochrany dětí - například naše sociální pracovníci. V některých případech se spolupracuje i s Ministerstvem vnitra a Ministerstvem spravedlnosti. Podle ministryně MPSV Michaely Marksové je péče o děti v ostatních evropských zemích sjednocena pod ministerstva sociálních věcí. A rozhodla se proto, že bude usilovat o sjednocení systému péče o děti i v České republice.

Celé téma vyvolalo velkou diskuzi mezi politiky, řediteli dětských domovů, neziskovými organizacemi, současnými i bývalými dětmi z DD a dále také mezi kraji a veřejností.

Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy nám pro Zámeček napsalo:

Potřeba nastavení fungujících systémů v oblasti ohrožených dětí vyplývá z Akčního plánu k naplnění Národní strategie

pora náhradní rodinné péče. Předkladatelem věcného řešení v zákoně o rodině je MPSV. Uvedená problematika patří v současnosti čtyřem, v některých případech dokonce pěti ministerstvům.

(Oddělení vnějších vztahů a komunikace MŠMT, 2. 11. 2015)

My nebo „ti nahoře“?

V Zámečku se proto snažíme poskytnout do dětských domovů informace pro vytvoření vlastního pohledu o něčem, co se nás týká, a o čem rozhodují „ti nahoře“.

Mysleli jsme si, že je to „těžké“ téma, které zajímá jen ředitele. Ale reakce na fcb ukázaly, že vše sledujete a chcete vědět více!

Abychom mohli o všem informovat, účastnili jsme se za Zámeček tiskových konferencí a jednání sociálního výboru parlamentu ČR a komunikovali s ministerstvy.

ochrany práv dětí na období 2012 – 2015. Jeho smyslem je hlavně vytvoření jednotné právní úpravy k ochraně práv dětí, důraz na prevenci a práci s dětmi a rodinami, využívání ústavní péče jen v nezbytných případech a pod-

Česko léta sklízí kritiku domácích i zahraničních institucí za vysoký počet dětí v ústavech a roztržitost péče o ohrožené děti. Pod školství [resp. pod kraje, které jsou nejčastěji zřizovateli dětských domovů] spadají dětské domovy, pod zdravotnictví domovy pro děti do tří let, pod ministerstvo práce dětské azylové domy a pomoc rodinám. Memorandum mělo přispět

ke sjednocení a převodu pod resort práce. Ministryně Marksová se snažila poslance přesvědčit o tom, že služby by měly dostat hlavně rodiny, aby se z nich děti nemusely odebírat.

Komunista Miroslav Opálka:
„Je tady tlak na změnu, není jisté, že k lepšímu“

Podle poslance KSČM

Miroslava Opálky ústavy nejsou „žádné sirotčince z první republiky“ a systém by se prý neměl měnit pod nátlakem EU a neziskových organizací. „Tady je obrovský tlak na nějakou změnu, není jisté, že k lepšímu“. Poslankyně ČSSD Zuzana Kailová na druhou stranu nechápe, proč se tak Česko odmítá trendy a poznatky v péči o děti řídit.

Dva dny před podepsáním memoranda nám v pondělí 2. 11. ministerstvo školství dokonce na naše otázky zaslalo vyjádření, že ke střeďnímu uzavření memoranda již došlo. O dva dny později, tedy 4. 11. však poté k podepsání memoranda nedošlo. Čtete dále.

„Ministryně školství Kateřina Valachová podporuje sjednocování péče v oblasti ohrožených dětí. Kompetence více resortů vedly v minulosti často k mezerám v ochraně práv dětí.

MŠMT a MPSV proto uzavřela ohledně sjednocování

péče o tyto děti a jejich rodiny memorandum. To má osvědčit připravenost resortů ke změnám při sjednocování ochrany práv dětí.“

(Oddělení vnějších vztahů a komunikace MŠMT, 2.11.2015)

Tak kdo a proč?

Ministryně školství trvá na tom, že zařízení pro výkon ústavní a ochranné výchovy a pro preventivně výchovnou péči, která spravuje ministerstvo školství, zůstanou v jeho gesci. Jde o diagnostické a výchovné ústavy, dětské domovy se školou a střediska výchovné péče. Důvodem pro jejich setrvání pod hlavičkou školství je podle Valachové skutečnost, že v těchto zařízeních je výchovně vzdělávací proces zajišťován vysoce kvalifikovaným personálem. S

tím ale ministryně Marksová od počátku počítá.

Nejde o rušení dětských domovů

Změna by podle MPSV znamenala rušení dětských domovů a propouštění odborníků. Některá zařízení by se později jen přeměnila a místo pobytu by začala poskytovat služby. Mnohé kojenecké ústavy a dětské domovy to nyní už dělají. Marksová uvedla, že do péče o děti plyne ročně celkem kolem osmi miliard korun. Polovina peněz putuje do ústavů, jen zhruba deset procent na prevenci. Opatření má umožnit přesun financí, aby se preventivní služby posílily.

Podle vedení asociace Dítě a rodina je ČR poslední zemí

v Evropě, v níž je možné do dětských domovů posílat děti do tří let. Na konci loňska jich v ústavech bylo 1213. Počet postupně klesá. V dětských domovech pro děti nad tři roky je nyní zhruba 5000 lůžek, v zařízeních pobývá 4300 dětí.

Proti změnám Klaus i Slavata

Proti změnám v ústavní péči se už dřív stavěli někteří experti, poslanci a například i bývalý prezident Václav Klaus. Kritizovali třeba posilování profesionální péstounské péče, chválili naopak kvalitu českých kojeneckých ústavů a dětských domovů a odbornost personálu. Na internetu se na svých webových stránkách vyjadřuje i Tomáš Slavata:

„Už dlouho v sobě hledám ta

správná slova, jak vyjádřit a vysvětlit, jak často se naše společnost mýlí a jak se nechá strhávat mediálními kampaněmi typu „ústavní péče je špatná a je třeba ji stále reformovat“, a často jsou to právě dětské domovy, které jsou terčem útoků včetně lidí, kteří v nich pracují, a často se jedná o lidi, kteří tam nejdou za finančním ohodnocením, ale za tím, že věří, že ty děti si zaslouží mnohem více.“

Klíčový rok 2018

Podle plánů měl zákon péči o děti sjednotit od roku 2018. Nejdůležitější je nyní další diskuze mezi odborníky, řediteli, kraji a lidmi, kteří svět dětských domovů opravdu znají. Do jaké míry je třeba měnit systém dětských domovů? Jak moc je potřeba změnit přístup státu

k problémovým rodinám tak, aby z nich odcházelo co nejméně dětí do ústavních zařízení? Má smysl podporovat posilování profesionální péstounské péče? Rozhodují o dětských domovech opravdu odborníci? Je současná situace opravdu pouze v „zájmu dítěte“ a není ji třeba nějakým způsobem měnit? To je jen malý výčet otázek, nad kterými se můžou starší děti i dospěláci v domovech zamyslet.

Pokud budete mít zájem se vyjádřit k tomuto tématu Zámečku, neváhejte nám napsat na e-mail redakce@zamecek.net či na facebookové stránce Přiznání dětských domovů, která má již přes 1.400 členů!

připravil Lukáš Kotlář

Ministryně Michaela Marksová o sjednocení děcáků:

Nebyla by to revoluce, ale změna, která by měla smysl

Na půdě ministerstva práce a sociálních věcí jsme vyzpovídali současnou

ministyřni ministerstva práce a sociálních věcí Michaelu Marksovou. V rozhovoru pro časopis Zámeček vysvětluje, proč usiluje o sjednocení péče o děti pod jedno ministerstvo.

Můžete nám přiblížit, o co nyní vaše ministerstvo usiluje?

Na ministerstvu práce a sociálních věcí jsem byla už před deseti lety a už tehdy jsme se bavili, že jestli mají být dětské domovy pro děti opravdu k něčemu, musí to být pod jedním resortem. Nová ministyřně školství nám slíbila, že by nám přidělila dětské domovy a zároveň nyní usilujeme i o kojenecké ústavy z ministerstva zdravotnictví, což určitě neznamená hned nějakou revoluci. Že to změní resort, neznamená, že se za den změní ty lidi, ale aby to postupně byla změna, která by měla smysl.

Kde se vzala myšlenka sjednocení systému péče pod jedno

ministerstvo?

Ta myšlenka je tady už dlouho, asi 20 let. Jde o to, aby všechny ty služby, když budou pod jedním resortem, abychom viděli na peníze. Máme tady velké množství peněz a chceme je použít na ústavní péči tak, aby ve výsledku to dítě nemuselo z rodiny pryč. Do dětských domovů putuje ročně celkem kolem 8 miliard korun. Polovina peněz putuje do ústavů a jen zhruba deset procent na prevenci. Opatření jako sjednocení péče má umožnit přesun financí, aby se preventivní služby posílily. My to teď ale nevidíme, máme to všechno smíchané. Sociální služby, které by se měly poskytovat, patří pod nás (MPSV), dětské domovy jsou v jiném režimu - protože to je školské zařízení a je v tom "maglajz".

O rušení dětských domovů vám však nejde...

Změna by neznamenala rušení dětských domovů a propouštění odborníků. Měl by fungovat režim, který by se co nejvíce opravdu podobal k životu v normální rodině. Že třeba aby všechny děti chodily do veřejných škol. Například Diagnostický ústav

Dobřichovice. Je tam obrovský areál, kde je ten diagnostik, mají tam školu, školní jídelnu a úplně všechno, a oni vůbec nevylezou ven. Některé domovy pracují s těmi rodiči, některé víc. Mají spoustu zdrojů, mají speciální pedagogy - můžu dělat i jiné než ty ústavní služby - jako se například nyní změnil nějaké kojenečky a poskytují služby, které dříve neposkytovaly. Zařízení by se v některých případech přeměnila a místo pobytu by začala poskytovat služby.

Jaký je váš osobní názor na umísťování dětí do DD?

Já bych si myslela, že v dnešní době, kdy tady byly všechny schůze za ta leta či výzkumy profesora Matějčka, že bude jasný, že máme udělat všechno proto, aby žádné děti do ústavu nechodily. Ale ono nám to evidentně jasné není. Jak třeba narážím na jednání výboru, kde některým poslankyním a poslancům to jasné není. Je potřeba za nimi chodit, mluvit s nimi, vysvětlovat. Spousta lidí však vstane a řekne, že dětské domovy je to nejlepší, co máme...

Připravil Lukáš Kotlár

Reforma péče o děti z pohledu ředitelů?

Podle vyjádření Federace dětských domovů jsou ředitelé proti

Vteřiná poté jejich tvrzení komentuje...

Ředitelé dětských domovů přesvědčovali ve svém prohlášení poslance o tom, že jsou české ústavy v zahraničí obdivovány a musí být zachovány. Členům sociálního výboru parlamentu ČR vyjádřili svůj nesouhlas s přesunem dětských domovů pod Ministerstvo práce a sociálních věcí. Proces sjednocení a transformace systému péče o ohrožené děti se vláda zavázala realizovat na základě usnesení č. 4 ze dne 4. ledna 2012.

Prohlášení Federace dětských domovů a některá v něm obsažená tvrzení podle Vteřiny Poté odporují nejen strategickým záměrům, právním normám a závazkům ČR, vědeckým poznatkům o deprivaci dětí, ale i jejich vlastním zkušenostem s ústavní péčí. Pro vyváženost proto zveřejňujeme tvrzení Federace dětských domovů i reakce Vteřiny poté.

FDD: V našich zařízeních pro výkon ústavní a ochranné výchovy v gesci MŠMT souběžně zabezpečujeme výchovou, vzdělávací a odbornou péči ohroženým dětem. Při přijetí dítěte do institucionální péče je prioritou vzdělávání, neboť děti přicházejí s velkým počtem neomluvených hodin, chybí jim základní znalosti učiva. Doplnění vědomostí je důležité pro jejich sebevědomí a začlenění ve škole a následný rozvoj.

Vteřina: Zpráva z návštěv školských zařízení ústavní a ochranné výchovy VOP z roku 2012 uvádí, že záškoláctví a s tím spojené zhoršení prospěchu je pouze třetím nejčastějším důvodem umís-

tění dítěte do ústavní péče, ne jediným a hlavním důvodem, jak implikuje FDD. Zpráva VOP upřesňuje, že nařízení ÚV jsou ve většině případů podloženy kombinací důvodů, ne jedním. I proto mají dětské domovy poskytovat komplexní podporu vycházející z IPOD a právních norem a závazků ČR, ne upřednostňovat pouze jednu z forem nezbytné podpory.

Především je ale nutno konstatovat, že právo na vzdělání je právem všech dětí, tedy i těch, které jsou dočasně či dlouhodobě mimo péči rodiny. Vzdělávání je a musí být samozřejmě realizováno i například ve zdravotnických zařízeních včetně nemoc-

nic, kde jsou po delší dobu hospitalizovány děti, které současně plní školní docházku, stejně jako v jiných zařízeních. Je odpovědností jak provozovatele ústavu, tak i školské správy odpovídající vzdělání zajistit, ať již zajištěním docházky dětí do školy, která je v komunitě, případně formou zřízení školy v rámci zařízení, což však neodpovídá trendům inkluzivního vzdělávání.

V obou případech je a musí být vzdělávání samozřejmě zabezpečeno pedagogickými pracovníky, stejně jako je i poskytování zdravotních služeb vždy zabezpečeno zdravotnickými pracovníky, byť jsou poskytovány napří-

klad v zařízení sociálních služeb. Naopak poskytování zaopatření a osobní péče vzděláváním nejsou, ačkoli jsou při jakékoli náhradní péči (již podle jejího názvu) stěžejní. FDD ve svém prohlášení tyto pojmové rozdíly mezi vzděláváním, péčí a zaopatřením zamlčuje a současně směšuje. Je tak dokonce otázka, jak „odborná“ může být poskytovaná péče, když její nositelé nejsou schopni rozlišovat ani základní pojmové a zákonné kategorie. Nejedná se vůbec o argument proti „sjednocení“, neboť právo dětí na kvalitní vzdělání nikdo nezpochybňuje.

.....

FDD: Odbornou péči zabezpečuje tým odborných pracovníků se speciálně pedagogickým vzděláním a psychologickým vyšetřením a psychologové. Tuto odbornou činnost nemůže nahradit pouze sociální péče.

Vteřina: Pouze 42% pracovníků dětských domovů má speciálně-pedagogické vzdělání. Dětské domovy v krajích Vysočina, Karlovarském, Libereckém a Jihomoravském nezaměstnávají žádné psychology a děti tak zpravidla musí navštěvovat krajské diagnostické ústavy, aby se jim dostalo odborné péče. Často však spíše platí, že jednotlivá zařízení, zejména dětské

domovy, odborné služby (například právě psychologické) zajišťují napřímo od poskytovatelů v místě, neboť podpora diagnostického ústavu je nedostupná, nebo jen v omezeném a zcela nedostačném rozsahu. Personální kapacity a vzdělání odborných pracovníků rozhodně musí být v budoucnu zajištěny v míře odpovídající potřebám dětí.

Obavy ze sjednocení systému z důvodu nahrazování odborných činností sociální péčí jsou liché, neboť sjednocující právní úprava systému péče bude umožňovat zaměstnávání odborníků z různých oborů v zařízeních péče o ohrožené děti, jako tomu je dnes ve zdravotnických zařízeních. V oblasti služeb, poskytovaných v sociální oblasti, již dnes platí, že v těchto službách vykonávají odbornou činnost nejen sociální pracovníci, pracovníci v sociálních službách či rodinní a manželští poradci, ale samozřejmě také zdravotničtí či pedagogičtí pracovníci nebo jiní odborní pracovníci.

Tak jako zdravotní péči může poskytovat i v nezdavotnickém zařízení jen zdravotnický pracovník, tak také přímou pedagogickou činnost může v jakémkoli zařízení (ať školském, tak ale i zdravotnickém či sociálním) opět vykonávat pouze pedagogický pracovník, kvalifikovaný podle

zákona o pedagogických pracovnících. Argument FDD je opět zavádějící, neboť nikdo neříká, že přímou pedagogickou činností by v důsledku „sjednocení“ mohl poskytovat nepedagogický pracovník, stejně jako nikdo nenavrhuje, že zdravotní péči v nezdavotnickém zařízení by snad mohl poskytovat někdo jiný než zdravotnický pracovník.

.....

FDD: Přechod dětských domovů do gesce MPSV není řešením tzv. roztržitosti. Vše je jen o kvalitní komunikaci mezi rezorty.

Vteřina: Kvalitnější komunikace mezi rezorty je s ohledem na měnící se vedení resortů a legislativu složité realizovatelným a prakticky neudržitelným řešením roztržitosti systému. Pouze sjednocující právní úprava systému péče může vyřešit roztržitost a z ní vyplývající neduhy. V současnosti nejméně čtyři zákony a počet prováděcích předpisů upravují v zásadě to samé – poskytování služeb dětem, které se ocitly v nepříznivé sociální situaci. Tyto představují čtyři rozdílné koncepční a filosofické přístupy a v neposlední řadě též čtyři způsoby financování, plánování rozvoje a řízení.

Současná roztržitost se projevuje nejen na celostátní

úrovni, ale i úrovni územních samosprávných celků, když řídící, plánovací a kontrolní mechanismy jsou roztrženy mezi školské, zdravotní a sociální odbory příslušných úřadů, přičemž komunikace mezi nimi často působí podobně jako na úrovni celostátní – tedy jako minimální nebo zcela chybějící. „Kvalitní komunikace“ není jasně definovaným procesním nástrojem, neboť ji nelze ani legislativně uchopit a zejména proto, že nemůže nikdy zajistit návaznost terénních, ambulantních a pobytových služeb, vzájemně provázané zjišťování potřeb jednotlivých služeb v daném území, plánování jejich rozvoje, určování potřebné sítě poskytovatelů v území, ani jejich jednotné financování, již jen proto, že se jedná o samostatné rozpočtové položky dokonce i na úrovni celostátního rozpočtu.

Nikdo tak nemá ani odpovědnost za územní a časovou dostupnost služeb v území (není to ani stát, ani kraj, ani diagnostický ústav nebo zdravotní pojišťovna, a pokud je taková povinnost svěřena kraji, platí jen u některých typů služeb a realizována je navíc jen u poskytovatelů, které kraj sám zřizuje, což je pouze část kapacit v území). Výsledkem je pouze chaos a nahodilá nekonceptní řešení, která vedou jen k plýtvání zdroji včetně personálních kapacit.

FDD: V péči o ohrožené děti je nutný multidisciplinární přístup jak ze strany rezortu školství, tak zdravotnictví, sociálních věcí, spravedlnosti a vnitra.

Vteřina: Sjednocující právní úprava systému péče o ohrožené děti jako jediná skutečně umožní multidisciplinární přístup. Již dnes je v oblasti sociálně-právní ochrany zpracováván individuální plán ochrany dítěte. Ten je však závazný pouze pro služby, které přímo působí v oblasti sociálně-právní ochrany. V zájmu rozšíření multidisciplinárního přístupu bude nejlogičtějším a nejefektivnějším řešením sjednocení systému prostřednictvím Zákona o ochraně dětí, který umožní multidisciplinární přístup z jednoho místa (MPSV).

.....

FDD: Přejít z dětských domovů pod MPSV by byl finančně náročný a neefektivní, viz dokument Návrh optimalizace řízení systému ochrany práv dětí a péče o ohrožené děti, kde je uvedena částka cca 400 milionů Kč. Mnohem efektivnější využití finančních prostředků bychom uvítali směrem ke snižování počtu dětí na skupinách, což by umožnilo větší individuální péči. Model financování např. zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc nás vede k obavám,

že nebudou zabezpečeny všechny potřeby dětí umístěných v dětských domovech.

Vteřina: Návrh optimalizace řízení systému ochrany práv dětí a péče o ohrožené děti (dále Návrh) uvádí několik variant a subvariant řešení roztržitosti systému péče o ohrožené děti včetně varianty zachování stávající roztržitosti. Tuto variantu Návrh právem označuje z hlediska realizovatelnosti a finanční nákladnosti za nejjednodušší. Ve srovnání s dalšími variantami a subvariantami, které nabízí částečné a úplné sjednocení systému společně s odpovídající mírou finanční a legislativní náročnosti, varianta zachování roztržitosti nejen z hlediska efektivity nakládání s prostředky, ale i co do naplňování práv dětí, selhává.

Naplňování práv dětí je přitom zásadním kritériem podmiňujícím splnění základního cíle reformy – lepšího systému ochrany práv dětí. Převod všech zařízení ústavní a ochranné výchovy pod MPSV „představuje poměrně významné nároky na změnu legislativy a také vysoké (jednorázové) transformační náklady, které jsou kvalifikovaným odhadem vyčísleny na 360 mil. Kč (z toho cca 260 mil. Kč na podporu pracovníků v systému). Ve střednědobém horizontu se však vložené náklady vrátí formou

efektivnějšího využívání lidských a materiálních zdrojů v optimalizovaném systému.“ Model financování starých a nově vzniklých pobytových služeb bude samozřejmě potřeba nastavit tak, aby neměl negativní vliv na kvalitu péče, zároveň ale vedl k řešení situace ohroženého dítěte a jeho návratu do rodinného prostředí v co nejkratší době.

dubna 2012 schválen Vládou ČR a na základě kterého byla MPSV uložena povinnost koordinovat implementaci Akčního plánu a realizovat kampaň Právo na dětství. Mimo tuto cílenou vládní aktivitu Akční plán ukládá všem resortům povinnost zvyšovat všeobecné povědomí o právech dětí u dospělých i dětí (cíle 2.0 a 2.1), tedy i vést odborné diskuze.

nalismus. Velikost zařízení je pouze indikátor, přičemž platí, že čím větší soustava, tím menší jsou šance zajistit individualizované, na potřeby orientované služby, jakož i účast a zahrnutí ve společnosti.“ Osobní zkušenosti členů Vteřiny poté přítomnost těchto potvrzují, a proto apelujeme na členy sociálního výboru, aby podporovali rodinnou péči namísto ústavní.

FDD: Je nezbytně nutná odborná diskuze k zamýšlené transformaci péče o ohrožené děti napříč všemi rezorty. Prozatím probíhá pouze cílená aktivita ze strany MPSV spojená s tendencí informovaností veřejnosti.

Vteřina: Odborná diskuze probíhá a je logicky vedena zejména MPSV (koordinujícím resortem, viz níže), dále MŠMT a odbornou veřejností ve formě konferencí, kulatých stolů a seminářů. Na kulatém stole pořádaném naší organizací letos v květnu byli zástupci tří ministerstev, ústavních zařízení, dětí a mladých-dospělých z ústavní péče, akademické obce, doprovázejících organizací a odborné veřejnosti. Kritizovaná aktivita ze strany MPSV (předpokládáme, že jí je národní kampaň Právo na dětství) je součástí Akčního plánu k naplňování Národní strategie ochrany práv dětí (dále Akční plán), který byl 11.

FDD: Kritika práce našich zařízení je neobjektivní. Vychází z průzkumů, kde chybí kontrolní vzorky. Institucionální výchova je důsledkem selhání všech forem pomoci ohroženým dětem ze strany OSPOD, rodiny, neziskových organizací a je nejekrajnějším řešením situace dítěte.

Vteřina: Kvalita péče v zařízeních ÚV a OV se za posledních několik let nepochybně zvýšila. Jak ale průzkumy za více než 80 let potvrzují, ústavní péče ze své podstaty poškozuje zdravý vývoj dítěte. Expertní skupina Evropské komise v roce 2009 v rámci snah o transformaci systémů péče o ohrožené děti v zemích EU identifikovala několik základních charakteristik ústavních zařízení, které děti poškozuji. Jsou jimi: „odosobnění, neměnná rutina, hromadné zacházení, společenské oddělení, pater-

FDD: Dětské domovy podporují návrat dítěte do původní rodiny, pokud je to možné, případně do kvalitní pěstounské péče. U dětí, kde se to nedaří, se zařízení snaží o hostitelskou péči.

Vteřina: MŠMT nesbírá data o počtu dětí, které se daří vracet do původních rodin. Naše vlastní zkušenosti nicméně mluví spíše o neschopnosti a neochotě značného množství dětských domovů pomoci dítěti s návratem do původní rodiny. Dětské domovy pomáhají s přípravou podkladů orgánům sociálně-právní ochrany dětí (dále OSPOD), které jsou používány při soudních řízeních a bohužel dochází k případům, kdy ústavní zařízení zaujímají podobně negativní a paternalistická stanoviska k dětem a jejich rodičům, jako OSPODy.

S těmito stanovisky dále pracují opatrovnícké soudy, které

rozhodují o zrušení ústavní péče a ač to není pravidlem, často na základě stanovisek OSPODů, opřených o stanoviska ústavů, které si často stěžují na „špatnou spolupráci s rodiči“, „neplacení příspěvku na děti“ apod., rozhodují v neprospěch dítěte, tj. o prodloužení ústavní výchovy. V případě pěstounské péče se podpora ze strany dětských domovů vzhledem k fázi rozvoje tohoto typu rodinné péče a nedostatku dat mapujících spolupráci ústavních zařízení s organizacemi zprostředkovávajícími pěstounskou péči nedá hodnotit. Dle našich vlastních zkušeností tuto činnost dětské domovy nezajišťují v dostatečné míře. Podle mnohých ředitelů a ředitelky ústavů na tuto činnost nejsou kapacity. Ve školním roce 2014/2015

se z dětských domovů do pěstounských rodin „podařilo“ přemístit 2,4 % dětí.

FDD: Doporučujeme ověřit zkušenosti s transformací systému péče o ohrožené děti v sousedních státech, např. na Slovensku, zda transformace skutečně splnila očekávání.

Vteřina: Ve Velké Británii, kde transformace a sjednocení systému péče o ohrožené děti probíhala od poloviny 70. let, je dle veřejně dostupných statistik v ústavní péči každé 2396 té dítě ve věku 0-19 let. V ČR je do ústavu umístěno každé 249 té dítě ve věku 0-19 let. Jinými slovy, rodičům žijícím v České republice hrozí odebrání dětí

bezmála 10 x více než rodičům žijícím ve Velké Británii.

FDD: Proč rušit to, co funguje a je oceňováno odborníky ze zahraničí?

Vteřina: Mezinárodní cena vévody z Edinburghu každoročně udělovaná studentům z dětských domovů není dle našeho soudu odborným oceněním českého systému ústavní péče. Děti z dětských domovů, které jsou zapojeny do programu vévody z Edinburghu a získávají po jeho absolvování jedno ze tří ocenění, jsou zpravidla příklady resilientních jedinců. Jejich úspěchy nereflektují realitu systému ústavní péče.

Omlouváme se všem mladším čtenářům. Jak jsme ale zjistili (např. na FCB), vás starší to zajímá a máte k tomu co říct. Příkladem je Vteřina poté - vždyť většina z nich ještě nedávno žila mezi vámi v domovech.

Hejbejte se a zpívejte s Hankou Kynychovou

Devátý ročník je mrtev, ať žije desátý!

Medvědi pomalu usínají zimním spánkem, děti staví sněhuláky a dálnice D1 se mění v jedno velké vrakoviště, protože letním pneumatikám první sněhová nadílka vskutku nesvědčí. Zatímco zmatení silničáři se snaží přijít na důvod, proč 23. listopadu místo listí padá sníh, ve vyhrátých prostorách pražského Hudebního klubu Futurum řádí bouře. Jenže tahle bouřka nemá s počasím vůbec nic společného. Zapomeňte na hromy, v sále burácí muzika a hlasy zhruba tří stovek dětí. Blesků se bát nemusíte: nešlehají totiž z nebe, ale jen z pracovního náčiní přítomných fotografů. Namísto vody přívaly pozitivní energie a dobré nálady. Račte se mnou vstoupit a užít si finále devátého ročníku projektu Hejbejte se a zpívejte s Hankou Kynychovou.

SUPERFINÁLE

Jako vždy na akci přichází zím právě „včas“. Dopolední program končí, čeká nás asi dvacetiminutová pauza. Na chodbě to žije; děti i dospělí chvátají do šaten připravit se na odpolední část programu. Přesunují se do sálu, který je momentálně téměř prázdný. Jen co Hanka Kynychová s moderátorem Braňo Polákem odstartují Superfinále, všech devatenáct dětských domovů se hrne na jeviště. Pyšely, Zlín, Staňkov, Plesná, Senožaty...

Cítím se jako bezmocný brouček v mraveništi. Chvilí se nechávám unášet proudem lidí, pak zahajují úhybný manévry. Než se stačím zaradovat, že jsem v bezpečí a můžu začít fotit akční snímky pro Zámeček, nedobrovolně zase couvám

k východu. Uhnul jsem totiž přesně do míst, kudy soutěžící opouští pódium. Netrvá však dlouho a nacházím tu pravou pozici pro své reportérské povinnosti.

Moderátor za velkého aplausu přihlížejících vyjmenovává organizátory akce, členy poroty i sponzory, díky kterým se letošní ročník mohl uskutečnit. A už zve na prkna, která znamenají svět, významného hosta. Dětem zazpívá jedna z největších popových ikon současnosti, Helena Vondráčková. „Bude dlouhá noc, nikdo z nás nejde spát. Dlouhá noc...“ zpívají nadšení diváci společně s Helenou. „Ještě jednu, ještě jednu!“ skanduje plný sál a paní Vondráčková přidává další hit: Sladké mámení.

ČETNÍCI V PATÁCH ŠMOULŮ

První soutěžní kategorií Superfinále je Aerobik Mini. Na pódiu se střídají šmoulí rodinky. Samozřejmě nemůže chybět Šmoulinka ani Taťka Šmoula. Ovšem rytmy diska okouzlili y Mlsouna, Mrzouta, Lenocha či Nešiku, který výjimečně při tanci nikomu neublížil a nic nerozbil. Po pěveckém vystoupení Lindy Finkové a Petry Doležalové na scénu vtrhnou četníci. Nepřichází však zatknout tyto dvě půvabné osoby, nýbrž odstartovat kategorii Aerobik Kadet. Jak tancuje nejznámější četník ze Saint Tropez – Louis de Funes, to nevím, ale chlapcům a dívkám z dětských domovů se choreografie vydařila parádně. Aerobik Junior je ve znamení Karla Gotta. Porota hodnotí hlavně originální kostýmy, ale

i tanec na píseň Lady Karneval hraje svoji důležitou roli. Nastává čas pro vyhlášení výsledků této kategorie. Ceremoniál probíhá za intenzivního bubnování Groove Army a přítomnosti Romana Vojtky, Lukáše Langmajera, Ondřeje Sokola, Roberta Záruby, Ivany Jirešové a dalších. „Všichni jste byli super. Odměnu si zaslouží opravdu každý,“ ujišťuje moderátor, když předává ceny za účast. Dětský domov Ústí nad Labem – Severní Terasa ovládá hned dvě kategorie (Mini + Junior), zlaté medaile putují i do Kašperských Hor (Kadet).

Z KARNEVALU NA KONKURZ MADONNY

Díky Latinu Dance opouštíme chladnou Prahu, míříme do exotického Ria de Janeiro. Na pódiu se objevují tanečnice v krásných kostýmech, fanoušci šílí. Tanečníci odhalují svoje svalnatá těla, teď pro změnu šílí fanyanky. Atmosféra vskutku připomíná letní karneval v Riu. „Škoda, že už jsem na to stará,“ povzdechne si dvacetiletá Erika Horváthová, která nedávno opustila DD Tišnov

a dnes přišla podpořit své sourozence. Erika v dřívějších letech patřila k nejlepším tanečnicím Hejbejte se. Kategorie Street Dance rozhodne o vítězi výběrového řízení, které pořádá zpěvačka Madonna! Tedy alespoň tak zní úkol pro soutěžící – zúčastnit se konkurzu s písní Living for Love. Děti si tancování užívají a tajně doufají, že se jednou skutečně ocitnou po boku Madonny nebo jiné slavné hvězdy v rámci jejího světového turné.

Jakmile dozpívá Natálka Grossová, objevuje se na jevišti Václav Kopta, Kristýna Janáčková a Slávek Horák. Koná se další vyhlášení výsledků. Ceny útechy, třetí místo, druhé místo, a vítězem Latinu Dance se

stává...Severní Terasa! Street Dance se porotě nejvíce líbil v podání Dětského domova Tišnov.

DECIBELY LÁSKY

I když je pondělní den, účastníci devátého ročníku hejbacího projektu momentálně zažívají horečku sobotní noci. A to v rámci kategorie Muzikál. Jedno představení lepší než druhé dokazuje, že soutěžící se poctivě připravovali a trénink v žádném případě nepodcenili. Pódium se mění v mafiánské doupě. Poslední kategorie – MTV Dance – nás totiž zavede na bál mafiánů. Máte strach? Já trochu ano, takže ustoupím o pár kroků zpět a sleduji vše hezky zpovzdálí. Porota se našťastí nebojí a statečně ohodnotí všech sedm týmů. Famózní aplaus a ohlušující jekot, který lze jen těžko popsat slovy, vítá na jevišti chlapeckou kapelu New Element.

Kdyby byl přítomen Michal David, poznal by, jak vypadají pravé decibely lásky. Parta mladých zpěváků způsobila v sále obrovské pozdvižení. Novodobý Lunetic, řekl bych. Samozřejmě, že jedna píseň nestačí, a tak borci bez váhání přidávají druhou. I to je dětem v hledišti málo, jenže čas je neúprosný a je potřeba vyhlásit výsledky.

V obou případech byl nejúspěšnější Tišnov následován Lipovou u Šluknova. Medaile, diplomy, lahodnou pizzu a další věcné ceny předávají kluci z New Element, kteří sbírají od holek jeden polibek za druhým a oblíbený taneční lektor Filip Jankovič..

DÁREK PRO DOSPĚLÉ

Nejen děti, ale i jejich vycho-

vatelé si zaslouží pochvalu. Tety a strejdové se za potlesku svých svěřenců radí na pódiu a vychutnávají si svůj moment slávy. Michaela Modlíková z Lipové u Šluknova získává ocenění Nejaktivnější teta, druhé místo obsazuje Andrea Hvozdozská z DD Senožaty a na třetí příčce kotví Jarmila Kocourková ze Staňkova. Ceny předává herečka Alena Mihulová, která zároveň nechybí ani u následného vyhlášení nejkrásnější cedule. Tou se letos pyšní DD Staňkov. Zazpívat přichází Petra Hapková.

NA SHLEDANOU ZA ROK

Vyvrcholení akce je tu. Pohádkový princ Jan Čenský již stojí vedle moderátora, očekávaný okamžik může

začít. Skokanem roku se stává Dětský domov Humpolec. Panečku, to je radost! A už tu máme celkového vítěze Hejbejte se a zpívejte s Hankou Kynychovou 2015. Putovní pohár počtvrté v řadě míří do Dětského domova Tišnov. Klobouk dolů! Organizátoři a vybraní jedinci z řad dětí se loučí písní Mně sílu dáš od Josefa Vágnera, hořící svíčky v jejich dlaních umocňují dojemnou atmosféru. Jak praví v samotném závěru ze záznamu Miluše Bittnerová: „Devátý ročník je mrtev; ať žije desátý ročník!“ A já se k ní přidávám. Nechť se v roce 2016 jubilejní ročník vydaří, jistě se máme na co těšit.

František Berger

Superfinále**AEROBIK MINI**

1. Ústí - Severní Terasa
2. Tišnov
3. Staňkov
4. Zlín
5. Vizovice

AEROBIK KADET

1. Kašperské Hory
2. Ústí - Severní Terasa
3. Lipová u Šluknova
4. Frýdek-Místek
5. Senožaty

AEROBIK JUNIOR

1. Ústí - Severní terasa
2. Lipová u Šluknova
3. Tišnov
4. Humpolec

LATINO DANCE

1. Ústí - Severní Terasa
2. Plesná
3. Tišnov
4. Lipová u Šluknova
5. Litoměřice

STREET DANCE

1. Tišnov
2. Lipová u Šluknova
3. Ústí - Severní Terasa
4. Plesná
5. Krásná Lípá

MTV DANCE

1. Tišnov
2. Lipová u Šluknova
3. Plzeň
4. Krásná Lípá
5. Humpolec

MUZIKÁL

1. Tišnov
2. Lipová u Šluknova
3. Humpolec

Finále**AEROBIK MINI**

1. Duchcov
2. Volyně
3. Lipová u Šluknova
4. Litoměřice
5. Pyšely

AEROBIK KADET

1. Tišnov
2. Mikulov
3. Humpolec
4. Staňkov
5. Vizovice

AEROBIK JUNIOR

1. Duchcov
2. Pyšely
3. Staňkov
4. Frýdek-Místek

LATINO DANCE

1. Plzeň
2. Humpolec
3. Staňkov
4. Mikulov
5. Frýdek-Místek

STREET DANCE

1. Plzeň
2. Senožaty
3. Litoměřice
4. Kašperské Hory
5. Frýdek-Místek

MTV DANCE

1. Ústí - Severní Terasa
2. Staňkov
3. Frýdek-Místek
4. Senožaty

MUZIKÁL

1. Ústí - Severní Terasa
2. Senožaty
3. Staňkov

Celkové pořadí

1.	DD Tišnov
2.	DD Lipová u Šluknova
3.	DD Ústí - Severní Terasa
4.	DD Senožaty
5.	DD Humpolec
6.	DD Duchcov
7.	DD Staňkov
8.	DD Kašperské Hory
9.	DD Frýdek-Místek
10.	DD Krásná Lípá
11.	DD Plesná
12.	DD Litoměřice
13.	DD Vizovice
14.	DD Plzeň
15.	DD Zlín
16.	DD Pyšely
17.	DD Mikulov
18.	DD Volyně
19.	DD Planá

Indiánské léto na Piktychu

Už jste někdy slyšeli o indiánském létu? Prý je to období podzimu, kdy indiáni slaví odchod léta a příchod zimy. Alespoň tak mi to říkala kolegyně, když jsme plánovali podzimní pobyt pro děti z dětských domovů v Klánovicích, Dolních Počernicích a Krompachu a já už se nemohl dočkat, až budeme s dětmi zase na chatě Piktych v Lázních Libverda a to kouzelné indiánské léto si společně zažijeme na vlastní kůži. Podzimní krajina v Jizerských horách jako by věděla, co se na Piktychu chystá, a připravila si pro nás nádherné podzimní počasí plné sluníčka a barevného listí. Lepší počasí pro náš pobyt jsme si už ani nemohli přát a tak jsme se rovnýma nohama vrhli do programu.

No jo, jenže jak začít?

Samozřejmě, že jako každý správný indián i my jsme si nejdříve museli vymyslet své indiánské jméno. Bez toho by to snad ani nešlo. A pak už následovala spousta tvořivých a malovacích aktivit venku i

vevnitř. K otestování našich orientačních schopností posloužila pořádná indiánská stopovačka plná zrádných úkolů, se kterými si děti musely poradit samy. Naší vytrvalost jsme zase vyzkoušeli při celodenním výletu pro zázračnou vodu tak moc potřebnou k závěrečnému rituálu. Samozřejmostí bylo ulovit si v lese něco k obědu a poté opéct na rozdělaném ohni. I o to se děti musely postarat samy.

Postavili jsme potní chýši

Nejtěžší zkouška ovšem ještě musela přijít a všichni jsme se na ní připravovali po celou dobu pobytu. Byla to takzvaná potní chýše. Vlastně takové malé iglú, jenže nebylo ze sněhu, ale ze starých hadrů a koberců. I tu jsme postavili

vlastníma rukama, abychom se mohli poslední večer rozloučit se sluníčkem po indiánsku.

Indiánský rituál

A to už je tu poslední večer a náš indiánský rituál. Dědeček oheň roztápí babičky kameny, až se červenají a ohnivec je nosí do chýše, aby nám v ní mohl pořádně zatopit. My se po vzoru starých indiánů loučíme se sluníčkem a ukládáme ho k zimnímu spánku, aby mohlo na jaře zase svítit a hřát v plné síle. Celý týden v prosluněné krajině Jizerských hor utekl jako voda a tak i náš podzimní pobyt. Ale už teď se těšíme na dobrodružství, které nám s dětmi přinesou naše jarní pobyty.

Martin z Letního domu

Lenka Plodrová: vyrůstala v děcáku, v pěstounské rodině a dnes pomáhá dětem s podobným osudem!

Život v kruhu tatérů a motorkářů

Lenka Plodrová je zdravotní sestra, se svojí rodinou žije v Praze. S přítelem mají taterské studio. Po zámečkovském návštěvním víkendu děcáku v Ledcích jsem sledoval facebook tohoto domova, ze kterého jsem se dozvěděl o příběhu Lenky. Ta v tu chvíli sháněla hlasy v soutěži MAKRO Dobrý podnikatel. I když se dostala do finále, cenu nakonec nevyhrála - ale má za sebou inspirativní příběh, který mě zaujal. Stejně jako její nadšení, energie a chuť pomáhat.

Jaké máš vzpomínky na dětský domov?

Abych pravdu řekla, na dětský domov si moc nepamatuji. Byla jsem tam krátce. Některé věci asi ten mozek vygumoval, protože si to nechťel pamatovat. Víím, že rodiče byli alkoholici. Jinak si pamatuji věci až spíše s tou pěstounskou maminkou, se kterou jsem byla od svých 6 let. Maminka byla poslaná, nemohla mít děti a žila sama. Zažádala si o pěstounskou péči

Byla tehdy pěstounská péče v něčem jiná?

Za mé doby to bylo asi více zajištěné. Teď víím, že se vrátily děti v Leducích z pěstounky, protože byly zanedbané. Je to o tom, že ta pěstounka akorát dostane peníze na ty děti. Určitě to však není vždycky. Ale víím, že za nás to bylo kontrolované a byly určité pravidla.

mám v rodném listě, nikdo mi o nich nic neřekne. Musím jít na Ministerstvo vnitra, podat si písemnou žádost na každou osobu, kterou chci a zaplatit jim 1 000 jako poplatek. Když vám má dojít exekuce, tak si vás najdou, ale když se snažíte najít informace o tom člověku, tak to nejde. Mám oba rodiče a měla bych mít bratra. S nimi však nejsem vůbec v kontaktu. Nikdo mě z rodiny později nekontaktoval.

Narážel někdo ve škole na to, že nevyrůstáš se svojí biologickou rodinou?

Většinou to nevěděli, ale vždycky to někdo řekl. Pamatuji si na to, že se smáli, že nemám svoje rodiče. To bylo v šestce, sedmičce. Po základce jsem šla na střední školu a v tu dobu mi umřela maminka pěstounka. Zůstala jsem v rodině pěstounky

u její sestry v Kunraticích, kde jsem byla až do maturity.

Jak vypadal tvůj život po střední škole?

Když maminka umřela, platili mi byt, aby mi zůstal, a v něm také žiju dodnes. Ta zdravotní škola byla už v Praze. Po škole jsem si udělala půlroční praxi, mezitím jsem otěhotněla, vdala a měla jsem syna. Pak jsem chodila do práce a později se mi narodila dcera. Poté jsem se rozešla s přítelem. Václavovi je 24, Evě bude 18. Dnes už mám nového přítele.

PŘÍTEL KRÁSNĚ MALUJE A BAVÍ HO TETOVÁNÍ, JÁ JSEM ZDRAVOTNÍ SESTRA. UDĚLALI JSME SI TETOVACÍ STUDIO

Na rodinu si moc nepamatuji, víím jen, že rodiče byli alkoholici. V DD jsem byla jen krátce. Nejvíce mi pomohli pěstouni.

NECHCI PLATIT ZA TO, ŽE CHCI NĚCO ZJISTIT NĚCO O SVÉ RODINĚ

Snažíš se dnes najít svoji biologickou rodinu?

Chtěla jsem najít rodinu, ale hrozně se bojím, abych si nezkomplikovala život. I když je

A tak ses dostala mezi tatéry a motorkáře?

Poté, co jsem se rozešla, jsem byla nějakou dobu sama. Dodnes pracuji jako zdravotní sestra. Dělal jsem na IKEmu asi 16 let. Před sedmi lety jsem se seznámila s mým novým přítelem, se kterým jsem si udělala tetovací studio. Krásně maloval a jako koníčka měl tetování. Byli jsme na soutěži, kde vyhrál. Tím, že jsem zdravotní sestra, tak tomu můžu dělat zdravotní garanci a funguje to už pátým rokem. Máme díky tomu kamarády motorkáře.

Kde vnikl nápad začít pomáhat dětem z děcáku?

Jsem hodně citově založená a citově jsem potřebovala

někomu pomoc. Vybrali jsme si tyto děti, aby to měly jednodušší, a alespoň jsme chtěli zlepšit to prostředí, ve kterém vyrůstají. Najednou jsem si řekla, že by se jim to mohlo líbit. Něco, co je pro ně nedostupné a co v životě normálně neuviděj. Ptala

V Počernicích mi dali kontakt na Ledce. A od té doby jezdím s kamarády motorkáři do domova, už dva roky.

jsem se kamarádů motorkářů, jestli by se na jejich sraz nemohly přijet podívat děti. Vybrala jsem si Dolní Počernice a ty, že nemůžou, a dali mi kontakt na DD Ledce. A od té doby spolupracujeme a už to jsou dva roky.

Jak často za dětmi se svými přáteli vyrážíš?

Vídáme se často. Byla tam Mikulášská akce, děti si tehdy například vyzkoušeli tetovat do syntetické kůže. Dále minulý rok proběhla vánoční návštěva s rozdáváním dárků. Proběhly taky Velikonoce – to

jsem spolu malovali do pomerančů. Organizovali jsme dětský den, kde jsme zařídili velké papoušky ary a pejsky jako třeba cvičené Kolie. Měli jsme i střelnici, tancovali jsme. Teď bude zase Mikuláš a Vánoce s dárčky pro děti.

Pojďme k tvé účasti v soutěži MAKRO Dobrý podnikatel...

Soutěž MAKRO Dobrý podnikatel byla náhoda. Našla jsem ji na Facebooku. Přišla jsem na to v době, kdy za 14 dní mělo už hlasování končit a nevěděla jsem, jestli to má cenu. Přihlásil nás tam náš kamarád a z 50 jsme se dostali mezi nejlepší desítku. Nakonec jsme nedostali nic. Ani spolupráci nám nikdo nenabídl, zklamalo mě to. Byla za mnou akorát manažerka MAKRA, že mě chce osobně poznat, jinak si mě nikdo nevšímal. Příští rok to zkusíme znovu, ale jak jsme viděli, naše úsilí se musíme snažit i mediálně prorvat.

Znají děti v Ledcích tvůj příběh?

Ty děti o mém příběhu ví. O to větší mám k tomuto vztah. Oni si však o tom se mnou nevykládají. Já jsem pro ně jiná generace, oni se radši vykládají více s mojí dcerou, která jim je blíže. Pořád tam ta vazba mezi námi vzniká.

Lenka jako čert v DD Ledce

NENÍ TO O VELKÝCH PENĚZÍCH

Je finančně náročné takhle pomáhat dětem z děčáku?

Ono to není o velkých penězích. Mě dal každý klub 1 000 korun jako roční příspěvek. Na každou akci se kluci skládají a třeba za každého člena dají stovku. Já za to pro děti nakoupím a zorganizuji další akce. Jedeme teďka na tetovací soutěž, kde bych chtěla zase vydražit obrázky dětí. Teď se snažíme sehnat do domova novou televizi.

TETOVÁNÍ NA VIDITELNÉM MÍSTĚ JAKO HANDICAP

Na tetování asi nic špatného nevidíš...

Tetování určitě až po 18 letech. Jde tady o dospělost. Na tetování nevidím nic špat-

ného. Holky v Ledcích si to v 16 letech dělaly tuší a říkala jsem jim, holky proč to dělá-

s tím udělat. Jde totiž o zdraví. Hrozí například zánět kůže.

Mladým říkáme: kérky si dejte tam, kde to nejde vidět. Jednou by vám to mohlo být na obtíž, třeba při práci v kuchyni.

te? Vedu je k tomu, že až v 18 třeba můžou přijít a něco

Těm mladým lidem říkáme, kérky třeba tam, kde to nejde vidět. Kdyby pak někdo, kdo dělá třeba v kuchyni, měl na ruku tetování, tak je to určitě handicap a my to těm mladým říkáme. Ptáme se, co mají za práci a většinou to uděláme tam, kde to nejde vidět. 50% to jsou mladí lidé, zbylí jsou motorkáři.

Lukáš Kotlár

Dívky sázely stromky

Do projektu 72 hodin - Ruku na to! jsme se zapojili již počtvrté...

Ochota a úsilí „letošních“ dívek byly směřovány k veřejnému prospěchu při zvelebování prostředí obce. Vždy se najde v našem okolí oblast,

kde je možné využít iniciativu dobrovolníků.

Po dohodě se starostou obce jsme se připojili k akci zasa-

zování stromků, které budou svým stínem zpříjemňovat naše letní cesty k veřejnému koupališti. Dále dívky prací svých rukou pomohly při osazování parkové zeleně a úklidu veřejných prostranství sídliště Janštejn.

A odměna? No, nějaké to smlsnutí a dobrý pocit

teta eto

Dámská jízda v divadle

Janáčkovo divadlo se v pátek 6. 11. 2015 otevřelo všem, kteří si chtěli prohlédnout divadlo z jiného úhlu. Některá děvčata se rozhodla využít této příležitosti, a tak jsme se vydaly v čistě dámské sestavě na prohlídku. .

TVe foyer nás mile přivítala ukázka baletu za doprovodu smyčcového kvartetu. Postupně jsme procházely útroby divadla a měly možnost poznat místa, kam se běžný návštěvník nedo-

stane. Prošli jsme strojovnu, kotelnu, rekvizitárnu, kulisárnu, zkušební místnosti, propadliště a také jeviště. Tiše jsme mohly sledovat nácvik baletních umělců či orchestru divadla. Líbilo se nám vystoupení dětského pěveckého sboru, ale nejvíc jsme si užily prohlídku kostýmů, které jsme si mohly i vyzkoušet. Celá prohlídka byla velmi náročná a na konci se dostavila příjemná únava. Nyní už víme, že každé divadelní představení obnáší mnoho práce nejen

herců, ale i lidí v zákulisí.

dětská redakce

Každého to mistra hněte, jiný-li se do řemesla plete...

Tak tohle staré přísloví tentokrát v našem domově neplatilo. Na návštěvu totiž v rámci projektu „Ten dělá to a ten zas tohle“, ve kterém se děti seznamují s mnoha běžnými i méně obvyklými povoláními a řemesly, přijela paní Růžena Kozumplíková z Blatnice pod Svatým Antonínkem, která se již přes sedmdesát let věnuje pletení rohoží, tašek či prostírání z orobince, dříve běžně rozšířené činnosti.

Tradici pletení prý k nám do Čech přinesli mniši z Itálie, kteří pak toto řemeslo naučili i místní. Dříve než se však začne vyrábět, musí se orobinec sklidit a zpracovat. Není to nic lehkého, protože se rostliny musí srpem žnout až u kořenů, které jsou skryté pod vodou. Pak se palach, jak se orobinci u nás na Moravě říká, musí vysušit, rozloupat a roztřídit. Nejvíce však paní Kozumplíkovou trápí, že orobinec už skoro nikde není.

Pletení se v rodině paní Kozumplíkové předává už po generace. „Naučila jsem se to od maminky, ta od své a ta zas od jejího tatínka,“ prozradila nám. Učit se tomuto řemeslu začala v pouhých

osmi letech, sama ho dnes předává své vnučce Lence a tak ji potěšilo, že se i mezi námi našlo několik odvážlivců, kteří se rozhodli toto umění vyzkoušet. Pod jejím trpělivým vedením dokázali Pavel, Angela, Ladík a Lukáš vyrobit prostírky, které se tak povedly, že již při večeri zkrášlily náš stůl. My ostatní jsme obdivovali jejich šikovné ruce a také hotové výrobky, které nám

paní Kozumplíková přivezla ukázat. Nejvíce však potěšila chvála paní Kozumplíkové, která by prý naše „pletaře“ klidně vzala do učení

Tato akce pro děti z dětského domova v Uherském Ostrohu byla podpořena z projektu „Bav se a pomáhej“ realizovaného Spolu dětem o.p.s. ve spolupráci s Nadací Terezy Maxové dětem a Nadačním fondem Albert.

vych. Lenka a Dobromila

Jarmarky s Albertem

Potěšte sebe nebo své blízké

Již poněkoličkáte se náš domov zapojil do projektu Jarmarky s Albertem. Projekt je finančně podpořen nadačním fondem Albert v rámci grantového programu Nadační fond Albert dětem 2015.

Projekt podporuje tvůrčí činnost, finanční gramotnost a základy podnikání dětí z DD. V našem domově je celkem zapojeno do projektu přibližně 12 dětí, které se podílejí na výrobě nejrůznějších výrobků a dárečků z rozmanitých materiálů. Vyrábíme věnečky a stromečky z papírových ruliček, dekorujeme svíčky a vyrábíme svíčky ze

včelího vosku. Na prodej budou také výrobky z keramiky, patchworkové ozdoby, stromečky z odličovacích polštářků, vrhlíky, andělci, háčkové a šité ozdoby a mnoho dalšího.

Přijďte si koupit hezký dáreček pro Vás nebo Vaše blízké. Prodávát budeme v Plzni v OC Olympie, v HM Albert dne 11. 12. 2015 cca od 9 do 17 hodin.

Těšíme se na Vás

děti a tety

DD Staňkov

Prohlédli jsme si kancelář hejtmana

V polovině července se Den otevřených dveří v budově Moravskoslezského kraje se konal 28. 10. 2015, v den vzniku samostatného česko-slovenského státu. Z domova jsme se přesunuli MHD až před budovu MS kraje, kde již na parkovišti čekaly atrakce v podobě integrovaných složek jednotného záchranného systému a také ukázky řemesel účastnících se středních odborných škol, které také zřizuje kraj.

bily světla osobních automobilů, které si sám mohl ovládat. V budově jsme si pak mohli prohlédnout kancelář hejtmana a také zasedací místnost krajské rady. Celou prohlídku jsme zakončili u ukázky pomůcek pro nevidomé.

dětská redakce

DD Ostrava-
Bazaly

Malému Jirkovi se nejvíce lí-

Podzimní odpoledne na pouti

S nadšením jsme přijali nabídku společnosti paní Jany Schmiedové na bezplatné točivé odpoledne. Pečlivě jsme se oblékli - bylo chladno - a vzali atrakce útokem.

Nejmenší z nás mávali tetám ze hřbetů různých zvířátek, autíček a motorek, poskákali si v nafukovacím domečku, někteří si troufli i na řetízkač. Větší řádili na autíčkách - nechyběly srážky a spousta výskotu. Vše probíhalo pod bedlivým dohledem obsluhy, která neohroženě probíhala mezi autíčky a pomáhala méně zdatným řidičům. Velký úspěch u všech dětí mělo

nezastavila - přivazovala a radila. Cítili jsme se bezpečně.

Po tříhodinovém skotačení jsme se vrátili domů trochu vymrzlí a hodně vysmátí. Děkujeme!

ředitelka Hana
Melzerová

skákání na gumě. Houpání si vyzkoušel i náš nejmenší 1,5 roční kamarád. Moc se mu to líbilo. Ani zde se obsluha

DD Aš

Stali se z nás obchodníci

Mnozí z nás jistě ví, jak je těžké si vybrat své povolání. O to těžší, když je vám 13, 14, 15 let a nic vás nebaví, kromě her a písniček v mobilu nebo tabletu!

Dětem se při jejich rozhodování, kam dál, co budou dělat, snažíme poradit v rámci projektu „**Ten dělá to a ten zas tohle...**“. Poznáváme některá povolání tzv. z druhé strany. Už jsme pomáhali při pečení v pekárně, pomáhali jsme v zahradnictví, při vinobraní, vyzkoušeli

jsem si něco málo z módy a modelingu. A to, co obnáší být obchodníkem, si mohli děti vyzkoušet v prodejně DM drogerie v Uherském Hradišti.

Po přivítání s vedoucí prodejny a seznámení s prodejnou se děti rozdělily do dvou sku-

pin. Natálie, Marie, Adriana a Veronika pracovaly přímo v prodejně - vyskládňovaly zboží do regálů, uklízely obchodní pulty, podílely se na výzdobě prodejny, vyzkoušely si obsluhu s nabídkou zákazníkovi. Miroslava a Lukáš pracovali ve skladu - polepovali zboží, třídili obaly a

upravili výlohu. Děti se hned zapojily do všech činností, všichni byli šikovní, pracovití, personál prodejny je velmi chválil. Děti měly možnost aspoň trochu poznat další povolání - obchodník, prodejce. A protože se jim to v prodejně drogerie moc líbilo, kdoví... Možná se některá z dívek „zakoukala“ a bude prodavačkou.

Naše velké poděkování patří vedoucí DM prodejny paní **Kordové** a její kolegyni paní **Malátové**, které se dětem věnovaly.

Tato akce pro děti z dětského domova v Uherském Ostrohu se uskutečnila v rámci projektu „Ten dělá to a ten

zas tohle“ a byla podpořena z projektu **Bav se a pomáhej** realizovaného **Spolu dětem o.p.s.** ve spolupráci s **Nadací Terezy Maxové dětem** a **Nadačním fondem Albert.**

dětská redakce

Brännball:

Zdroj příjemných zážitků

Mladí sportovci z Dětského domova Uherský Ostroh se v konkurenci svých vrstevníků neztratili a po 2 výhrách, 1 remíze a 1 porážce obsadili skvělé 2. místo!

Děkujeme všem, kteří se na přípravě této akce podíleli, a těšíme se, až si budeme moci tuto hru, která účastníkům přináší příjemné zážitky, pocit uspokojení a sounáležitost ke kolektivu, znovu zahrát.

vychovatel František Juříčka

Nastal den odjezdu. Tuto netradiční kolektivní pálkovou hru švédského původu měli možnost si zahrát kluci a holky z Dětského domova Uherský Ostroh na již 11. ročníku turnaje, který pořádají naši kamarádi z DD Kroměříž.

Pavel, Filip, Sendrik, Denis, Veronika, Zdeněk, Natálie a Michal si v sobotu 7. listopadu vyzkoušeli svou rychlost, odhad, dovednost a hlavně souhru kolektivu při této dynamické pálkové hře. Pravidla jsou poměrně jednoduchá a vycházejí s baseballu nebo softballu. Jeden tým „je na pál-

ce“ a jeho členové se postupně snaží odpálit míček co možná nejdále a poté oběhnout všechny mety a získat tak body. Druhý tým je tzv. „v poli“ a má za úkol odpálený míček polapit a dopravit ho co nejrychleji na místo odpalu.

Domov zachvátil požár

Jednotky profesionálních hasičů ze stanice HZS Bílina, SDH Zabuřany, SDH Ohníč a SDH Hostomice zasahovaly ve čtvrtek 8. 10. odpoledne v budově Dětského domova Tuchlov u simulovaného požáru.

Vyvíječ kouře věrně napodoboval skutečný požár v obývacím pokoji jednoho z bytů. Z jeho zakouřeného sousedství hasiči zachránili a do bezpečí odvedli jednoho chlapce. Zbylé děti s jejich pedagogy vyšly ještě před příjezdem hasičů na dvůr.

Hasiči po skončení cvičení provedli vyhodnocení s vedením domova. Hasiči, pedagogové i děti si pochvalovali získání cenných zkušeností z průběhu cvičení, které v poslední době v tomto objektu nezažili

dětská redakce

Máša a medvěd

Muzikál na ledě u dětí zabodoval

Kouzelný koncert. No uznejte, jestli to nezní tajuplně...a to tím spíš, že ho připravuje opravdový kouzelník. Není jím nikdo jiný než pan Jiří Hadaš z Uherského Hradiště, který již tradičně připravuje v tomto čase předvánoční překvapení pro děti z dětských domovů. Tentokrát bylo báječné. Na dvě stovky dětí navštívily v Brně představení muzikálu na ledě „Máša a medvěd“. Mnohé z dětí si neuměly představit zážitek, který je čeká, ale nedočkavost byla obrovská a v sobotu 14. listopadu mnozí nemohli dospát a dočkat se odjezdu.

Po zodpovězení asi tisíce otázek jsme i my z Uherského Ostrohu konečně dorazili do Brna a již první pohled na ledovou plochu s chaloupkou medvěda byl pro mnohé zážitkem. Nadšeně jsme přivítali hlavní hrdiny - medvěda a holčičku Mášu. Fandili jsme medvědovi, aby získal krásnou medvědici a dokázal porazit konkurenta v lásce. Na to všechno však nebyl sám, pomáhala mu zvířátka - baculatí ježci, elegantní lišky, veverky, které prováděly obratné kousky vysoko nad ledovou plochou, žabáci, myšky a dokonce i medvěd Kung-Fu panda. Pochopitelně jeho největší pomocníci byla karmarádka Máša. Ta si poradila

opravdu se vším, dokonce i se smečkou vlků, která v lese sice všechny ohrožovala, ale jejich píseň „Vyjem, vyjem, vyjem...“ se stala u našich dětí největším hitem.

Děti bez rozdílu věku byly naprosto nadšené. Smály se, tleskaly, broukaly si písničky a na konci odměnily herce potleskem vestoje. Pak by normálně následoval odchod, ale tentokrát bylo všechno jinak. Kouzelník opravdu kouzlil a měl pro nás ještě jedno skvělé překvapení. Bylo jím setkání se samotnými účinkujícími. Na chvíli jsme si mohli vyzkoušet pobyt na ledě a potkat se tváří v tvář s krasobruslaři,

kteří role vytvořili. Pro děti to byl velký zážitek, chtěly se se všemi vyfotit, podat si ruce a dokonce zazněla prosba „Můžu si vás pohladit?“. Obrovský potlesk vestoje bychom však chtěli věnovat zejména Jiřímu Hadašovi, Věře Balejové a jejich dalším spolupracovníkům, kteří nelitovali času a úsilí, aby pro nás tento kouzelný koncert a zároveň dárek dokázali zorganizovat a zajistit. Moc děkujeme.

redakce DD

Vůně a chuť podzimu

Ovocný sad v Buchlovicích je v těchto dnech plný krásných, voňavých jablek. Jak se trhají a sklízí, si měly možnost vyzkoušet i starší děti z dětského domova v Uherském Ostrohu.

Naučily se poznávat některé odrůdy, vyzkoušely si náročnou práci, která se dělá bez ohledu na počasí, aby se sklizeň zvládla do mrazů. Za odvedenou práci si odvezly do domova jablka, která si budou moci brát do školy na svačiny.

Ty uložily do skladu, a ještě zvládly část zpracovat. Na odšťavňovači vyrobily skvělý mošt, to byla pro děti novín-

ka, většina jej pila poprvé v jejich životě.

Další část jablek nastrouhaly, udělaly těsto a upekly závin.

Poslední část byla na křížaly, sušená jablka, na kterých si děti pochutnají až o vánocích.

Celým domovem se linula vůně jablek, skořice a všichni netrpělivě čekali na první

ochutnávku svých výrobků. Znáte něco lepšího, než si dát v deštivém večeru teplý závin?

vychovatelka Iveta Sládková

Drakiádu oživily soutěže, táborák a koně

Tak už je tady podzim se vším všudy, co k němu patří.

Promáčenými botami z mokré trávy, zkřehlýma rukama a s podzimním větrem. A to, co by určitě nemělo chybět, jsou draci. Ať už velcí, létající na dlouhých šňůrách ve výškách, draci, jejichž majitelé zuřivě pobíhají, jen aby jejich drak zůstal alespoň pár centimetrů nad zemí, či draci nelétající vůbec, ať už se snažíte, jak chcete

My jsme sice letos na již 5. tradiční Drakiádě patřili k těm posledním, ale vůbec nám to nevadilo. Protože všichni, kdo přišli pouštět draky na kopec ke Svatému Antonínku, si užili spoustu legrace. Zápolení na soutěžních stanovištích s úkoly a sladkou odměnou doplňovala mnohá další lákadla – projížďka na koni, táborák s písničkami nebo skákací hrad, ale hlavně báječná at-

mosféra, prosycená vůní čaje, špekáčků, báječných buchet a především nadšením a péčí organizátorů.

A právě tito dobrovolníci jsou těmi, kteří dokáží v dnešní těžké době myslet nejen na své potřeby a problémy, ale i na druhé. Důkazem je i to, že výtěžek této akce je věnován pro potřeby našich dětí z dětského domova v Uherském Ostrohu. Jsme za něj opravdu

vděční a snažíme se tyto prostředky využít co nejúčelněji.

Děkujeme proto paní Alžbětě Baroňové, mládeži z Hluku, Ostrožské Lhoty, Boršic u Blatnice, Blatničky, Blatnice pod Svatým Antonínkem, členům Matice svatoantonínské, Sboru dobrovolných hasičů z Ostrožské Lhoty, sponzorům, kteří akci podpořili i všem, kteří přispěli dobrovolným vstupným.

vych. Lenka
Burešová

DD Uherský Ostroh

Vinobraní:

Sklízeli jsme ryzlink a burgundu

Práce ve vinici je celoroční. Vinobraní – to je taková odměna pro vinaře za celoroční práci. Když bylo letošní vinobraní v plném proudu, šli jsme se nejprve do vinohradů na úrodu podívat a ochutnali hrozny z letošní úrody. Pak přišel čas začít se sběrem hroznů

V sobotu 3. října jsme hned v 7:30 odjeli na vinobraní do Polešovic, kde jsme v části vinohradů zvané Novosady pomáhali při vinobraní rodině Tylové.

Za krásného slunečného počasí jsme sbírali odrůdu ryzlink rýnský a burgundu. Vše se musí dělat pečlivě a opatrně, jak se říká, s láskou. Potom přejezd do sklepa, kde kluci pomáhali při mletí hroznů. Viděli jsme také, jak se měří cukernatost a pan Tyl jim povykládal, jak se s vínem pracuje dál. V Polešovicích jsme se ještě podívali na rozhlednu Florijanka. Ta nese jméno po odrůdě révy vinné, kterou vyšlechtil ve Šlechtitelské stanici v Polešovicích známý šlechtitel Ing. Václav Křivánek. Dětem do domova jsme přivezli výslužku – hrozny, na kterých si moc pochutnali.

Tato akce pro děti z DD v Uherském Ostrohu se uskutečnila v rámci projektu „Ten dělá to a ten zas tohle“ a byla podpořena z projektu **Bav se a pomáhej** realizovaného **Spolu dětem o.p.s.** ve spolupráci s **Nadací Terezy Maxové dětem** a **Nadačním fondem Albert.**

dětská redakce

Domovy tančí 2015

Deset děcáků se postaralo o taneční show

Stává se již hezkou tradicí, že začátkem listopadu se slánské Městské centrum Grand promění při společenské akci Domovy tančí v jeden velký taneční parket.

Čtvrtý ročník soutěže pro děti z dětských domovů napříč republikou (Ledce, Vysoká Pec, Mašřov, Vrchlabí, Dlažkovice, Česká Kamenice, Žatec, Dolní Počernice, Litoměřice, Nová Ves u Chotěboře) přivedl na parket desítky pilných a talentovaných dětí, které předvedly svá vystoupení.

Nejúspěšnější Čardáš z DD Dlažkovice

Absolutním tanečním vítězem se stala letos skupina „Čardáš“ z DD Dlažkovice. Speciální cenu získal scénický tanec Stínohra v podání dětí z domova z Vysoké Pece.

Součástí taneční soutěže byla i tentokrát výtvarná část „Milujem a malujem“. Nejpovedenější obrázek s taneční tematikou nakreslil Václav Parovínčák z DD Vrchlabí. Druhé místo putovalo do spolupořádajícího dětského domova v Ledcích Michalu Lackovi a cenu organizátorky soutěže Jany Ruszové si do Vysoké Pece od-

vezla Gabriela Samušová. Všechny týmy dostaly dárky, diplomy a pozvání do Slaného na příští, v pořadí již páté setkání „Domovy tančí“!

Před zraky herců i politiků

Šikovní kluci a holky dokáží svým tanečním uměním přilákat do slánského sálu rok od roku i řadu významných osobností. V porotě už tradičně nechyběl herec Richard Trstán, ceny předávala herečka Nela Boudová a pozvání přijaly i osobnosti ze světa politiky.

Letošní ročník se konal pod záštitou hejtmana Středočeského kraje Miloše Petery, místopředsedy

Poslanecké sněmovny Jana Bartoška a poslankyně Pavly Golasowské. Podívanou si nenechal ujít starosta Slaného Pavel Zálom.

Roman Pejša, ředitel DD Ledce

Týden na statku s GE Money Bank

Na přelomu června a července nám byl umožněn pobyt v jižních Čechách. Společně s našimi kamarády z DD Jablonné v Podještědí jsme navštívili spoustu zajímavých míst.

Naše výletování začalo na zámku Konopiště a pokračovalo do Chýnovských jeskyň. Cestování jsme ukončili příjezdem na statek ve Staňkově, kde jsme byli všichni ubytovaní v pěkně zařízených pokojích. Statek byl velmi prostorný a udržovaný.

Společně s tetami a strýcem jsme vařili chutné pokrmy a pekli koláče z čerstvě ručně natrhaných borůvek. Slunečné dny jsme si zpřijemnili letními Vánoce. Letní Ježíšek nám přinesl ozdobený smrček a krásné dárky, ze kterých jsme měli velkou radost.

Následující dny jsme putovali za krásou hradů a zámků

v okolí, např. Telč, Třeboň, Jindřichův Hradec. Parné dny jsme využili k návštěvě rybníků Staňkov a Hejtmán. Také jsme měli možnost se podívat do Schwanzerbergovy hrobky, kde jsme k tomu měli i zajímavý výklad. Naš pobyt jsme ukončili výletem do města Tábor. Poté nastalo loučení s kamarády a odjezd domů.

Rádi na to vzpomínáme a vzpomínat budeme.

Závěrem chceme poděkovat našemu sponzorovi GE MONEY BANK, který pokryl všechny náklady spojené s pobytem, umožnil nám poznat Čechy z jiné stránky. Byli bychom rádi, kdyby se tato rekreace konala příští rok znovu. Moc děkujeme.

Adéla a Karolína

Seniorům jsme zacvičili a pohrabali listí

Podzimní listopadovou sobotu jsme se s dětmi po předchozí domluvě s paní ředitelkou Domu klidného stáří v Sousedovicích rozhodli zpříjemnit pobyt seniorům svojí návštěvou.

Skupinka malých dětí zacvičila sestavu z projektu Hejbejte se s Hankou Kynychovou, větší chlápci pomohli s hrabáním listí na zahradě. Seniorům jsme přivezli dárky, které děti vyráběly. Na závěr setkání si děti i senioři společně zacvičili seniorskou sestavu a odměnili se velkým potleskem. I my jsme byli obdarováni dárky. Tato návštěva nebyla poslední a určitě se i nadále budeme navštěvovat.

vychovatelka Erika Krupková

Vyhrála jsem kolo!

Jako každý rok pořádal Tomáš Slavata pro děti z dětských domovů Slavata Triatlon Tour. V Plzni se konala 16. 6. 2015 v areálu Škodaland. Vítězové si odnášeli ceny, a pak se losovala hlavní cena: kolo Author.

Já jsem měla štěstí a bylo taženo moje startovní číslo 118, a tím jsem kolo vyhrála! Žádné kolo jsem dosud neměla. V létě jsem se přihlásila na cyklistický výjezd na Šumavu. Konal se začátkem srpna, ale díky dovoleným ve firmě Author se předávka kola zpozdila. Na cyklistickém výjezdu jsem sice jezdila na vypůjčeném kole, ale i tak jsem si to užila. Těším se na příští rok, bude se mi jezdit na vlastním kole mnohem lépe.

Vyhrané kolo jsem pak na rodinnou skupinu dostala až začátkem září. Kolo pomohli sestavit naši starší chlápci Dan a Tomáš. Pomohl jim i strejda Jindra. Po prvním nasednutí jsem měla pocit, že je kolo trochu velké, ale po rozjetí už jsem zářila radostí, neboť kolo je opravdu velmi pěkné. Tomáši, děkuji!

Andrea

Reportérka a herečka Petra Doležalová (28):

S úsměvem jde všechno líp

Petra Doležalová v současné době pracuje jako reportérka zpráv na Primě, zároveň je studentkou Univerzity Jana Amose Komenského v Praze. Můžete ji znát nejen z divadelních prken či televizních obrazovek, ale také z projektu Hejbejte se a zpívejte s Hankou Kynychovou. Přinášíme vám rozhovor s osobou, která s námi – dětmi z dětských domovů – ráda a často spolupracuje.

Proč ses rozhodla podporovat děti z dětských domovů

v rámci projektu Hejbejte se a zpívejte s Hankou Kynychovou?

Zaujala mě vidina toho, že můžu dětem z dětských domovů předat něco, co mě naučili moji skvělí profesori na konzervatoři. Ne všichni totiž mají takové štěstí, aby mohli dělat skutečně to, co by chtěli a třeba by se nikdy ani neodvážili. A to by byla škoda. Navíc spoustu toho, co se s kolegou Honzou Hönigem snažíme do dětí dostat během tréninků, se jim jednou může hodit i v osobním životě. Nejde tu jen o chvilku strávenou na jevišti při vystoupení. Rádi bychom, aby ti, kteří mají například problém se sebevědomím, zjistili, že mají na to se ukázat, protože spousta z nich je výjimečně talentovaná a pouze nějakou hrou osudu skončili právě v DD a to by otřásl životem každého z nás. To je ten profeseční důvod.

Druhý, osobní důvod je, že v mém životě hrají děti důležitou roli. Zatím sama své děti nemám, ale musím říct, že bych nikdy svou kariéru nepřednostnila před rodinou. A tak se teď moc ráda „starám“ právě o děti z DD a dojmám se snad nad každým vystoupením.

Všechny moc tímto chválím, opravdu se s vámi pracuje bezvadně. Dodáváte nám ohromnou energii.

UČÍME SE NAVZÁJEM

Jak se ti s dětmi z dětských domovů pracuje?

Pracuje se skvěle. Kdyby děti nechtěly, tak do toho s námi nejdou. Je to skvělý adrenalin, když se v létě poprvé setkáme, seznámíme se s tím, co budeme dělat, a postupně to přerůstá v jeden celek. Obecně mám pocit, že nás to společně opravdu baví a snad jen ta puberta nám někdy zamává zkoušením. Ale i s tím oba s Honzou počítáme, to je prostě život. S námi si určitě naše okolí v tomto věku taky užilo své.

Získáváš nějaké zkušenosti, když pracuješ s dětmi?

Nechci být moc vážná, ale vždy si uvědomím, jaké mám štěstí, že se o mě moje mamka vždy dokázala postarat a že jsem nikdy nemusela řešit nepříjemné chvíle, které někteří z vás mají mnohdy opravdu v nízkém věku za sebou. Máte můj neskutečný obdiv. Učíte mě také trpělivosti, protože já jsem z konzervatoře vycepaná a také asi moje nátura je taková, že mi musí jít všechno hned a občas jsem náročná i na své okolí. A děti z DD mě možná připravují a pomáhají mi k tomu, abych jednou nebyla šílená matka. Ale na druhou stranu vidím, že určitá náročnost, kterou na děti klademe, přináší rok od roku větší ovoce, protože jejich vystoupení jsou už téměř profesionální.

Navštívila jsi někdy nějaký dětský domov?

Přiznám se, že na delší čas jsem se do žádného DD nedívala, ale co není, může být. Ráda přijmu pozvání.

VE ZPRÁVÁCH NA PRIMĚ, V SERIÁLECH NA NOVĚ

Děti z dětských domovů měli s tebou tu čest stát na prknech, která znamenají svět, během slavných muzikálů (Děti Ráje, Kapka medu pro Verunku atd.). Jak jsi to vnímala?

Myslím, že můžu mluvit za všechny, kteří u toho byli, že vám vždycky strašně fandíme a potlesk, který přijde na konci po vašem vystoupení, je upřímný a plný obdivu, protože i někteří profesionální umělci nestihnou v tak krátkém čase natrénovat to, co vy.

Děti nám samy píšou reportáže. Děláš reportérku ve zpravodajství na FTV Prima. Můžeš dětem tvoji práci přiblížit?

Práce ve zpravodajství je časově i psychicky trochu náročnější. Každé ráno v 9:30 začíná porada, na kterou by každý redaktor měl přinést alespoň tři návrhy témat, která by se dala zpracovat (politické, sociální, ekonomické, aktuální kauza, soud atd.). Po té, co redaktorovi vedoucí vydání téma schválí, začíná každodenní kolotoč a volání respondentům, kteří musí v reportáži vystoupit a k tématu se vyjádřit. S těmi většinou

točíme celý den, protože musíme také logicky pracovat s časem, aby nám natáčení rozhovorů co nejlépe navazovalo. Většinou bychom měli být zpátky v redakci třeba ve tři, ve čtyři odpoledne, pokud tedy neděláme ještě verzi do Odpoledních zpráv, v takovou chvíli píšeme a stříháme dvě verze reportáže. Po tom, co se nám „natáhne“ do systému materiál, který jsme si přes den natočili, začínáme psát samotnou reportáž a vycházíme nejvíce z natočeného materiálu. Poté, co si reportáž přečte vedoucí vydání a schválí ji, pokračujeme do střížny, kde společně se střihačem ustříháme konečný výsledek, který pak vidíte večer ve Zprávách. Odcházíme domů většinou mezi 18.00 a 19.15, to je různé, podle situace. Pokud jsou živé vstupy, může to být i později.

ORDINACE, POJIŠŤOVNA A PRKNA, CO ZNAMENAJÍ SVĚT

Jsi také profesionální herečka a zpěvačka, můžeš nám popsat své role a úspěchy?

Určitě nejdou opomenout Děti Ráje, které se hrály 5 let v Praze, to byla neskutečná atmosféra a také zážitky, těžko se předávají takto na papíře, to si musí každý prožít sám. Ale k těm nejsilnějším z této doby určitě patří hostování v Bratislavě, kdy jsem slavila 25. narozeniny

a na konci představení mi zpívalo „Hodně štěstí, zdraví“ dva a půl tisíce diváků. To jsou prostě chvíle, na které se nezapomíná. Samozřejmě nemůžu nezmínit muzikál Chicago, který se hrál v Divadle pod Palmovkou, a já jsem v něm pak ještě hostovala v Městském divadle v Brně. Opět děkuji dodnes za krásnou příležitost hrát Roxie Hart, kterou ve filmovém zpracování ztělesnila Renée Zellweger. Samozřejmě, kromě muzikálu mám za sebou i činohry, ale je pravda, že muzikál mě baví o trošičku víc.

Máš své sny?

To je těžké, já většinou žiji přítomným okamžikem a moc věcí si neplánuji. Samozřejmě, jak už jsem naznačila, moc se jednou těším na to, až budu mít rodinu a doufám, že mi vydrží i obě profese, které mám moc ráda.

ZLATOVLÁSKA JE MOJE POHÁDKA

Když se řekne „dětský domov“, co se ti vybaví?

Vybaví se mi možná určitá nespravedlnost, protože dítě

nikdy nemůže za to, co se mezi dospělými děje. Bohužel si nemyslím, že je u nás správně dělaná sociální politika. Rodinám by se dalo pomáhat úplně jinak a možná by i mohli zůstat pohromadě. Ale to se bohužel nena- praví mávnutím kouzelného proutku. A proto se mi vybaví vaše skvělé tety, které s vámi jezdí a dělají pro vás strašně moc. Mají vás rády a před nimi smekám.

Jaký máš názor na reklamy v televizi?

Reklamy jsou už dnes běžnou součástí života. Když má nápad a inteligentní humor, ráda se podívám, ale že bych je vyhledávala, to určitě ne.

Máš ráda pohádky? Jaká je tvoje nejoblíbenější?

Miluji pohádky. Občas mám pocit, že mi není skoro třicet, ale pět a nestydím se za to.

Vánoce, které se blíží, to jsou pro mě žně. Miluji sedět ve volnu jen u pohádek a mou nejoblíbenější už léta zůstává Zlatovláska. Bohužel si myslím, že nově natáčené pohádky se ani z poloviny nevyrovnají těm starým.

ENERGIE, ADRENALIN...

Tvůj vzor v životě?

Je mnoho lidí, kteří mě v životě posouvají dál, a jeden konkrétní vzor už nemám. Snažím se sama poučovat se ze svých chyb a být si vlastně takovým vlastní osobním koučem, ale v tom mi naštěstí pomáhají i ti nejbližší – rodina a blízcí kamarádi.

Máš nějaké motto do života?

No, protože jsem životní optimista, tak snad „S úsměvem jde všechno líp.“

Zažila jsi v dětství nějaké slabé chvíle?

Určitě. Rodiče se rozvedli velmi brzo, ale musím říct, že nijak dramaticky jsem to neprožívala. Směřovalo to k tomu, že to tak dopadne, takže jsem s tím asi už i jako dítě byla smířená a musím říct, že je dobře, že to tak dopadlo. Oběma svým rodičům je jistě lépe s jinými partnery. Zažili jsme i s několika spolužáky na základní škole jednu velmi nepříjemnou učitelku. Bohužel, než odešla do důchodu, odešla kvůli ní spousta talentovaných dětí na normální základky, smůla to byla o to větší, že nás učila na výběrové základní škole s rozšířenou hudební výukou. A tak je možná dnes o několik talentů v uměleckém prostředí kvůli téhle paní méně.

Je něco závěrem, co bys vzkázala dětem z DD?

Jste skvělí a spousta z vás už má za sebou víc, než si já umím vůbec představit. Každý z vás bojuje s nějakým problémem, ale nikdo z vás to nesmí vzdát, protože jak jsem říkala, s úsměvem jde všechno líp. Moc se na vás všechny zase těším a nebojte, už si zase s Honzíkem a Radkem lámeme hlavy, co si pro vás připravíme na další ročník. Děkuji za to, jak makáte a že s vámi můžeme být.

Albín Balát

NASLOUCHÁME DĚTEM

00.00.01
vteřina poté

Jsme skupina mladých lidí, které zajímá, jak se ti žije v prostředí dětských domovů.

I MY jsme vyrůstali v domovech, stejně jako TY.

Co chceme MY?

- Chceme ti pomáhat zvládat těžkosti všedních dní
- Chceme tě podporovat v důležitých krocích tvého života
- Chceme být prostředníky tam, kde je třeba hájit tvé zájmy či práva i tam, kde jen chybí odvaha nebo vůle mluvit o problémech
- Chceme, abys znal své povinnosti a mohl nést odpovědnost za svůj život
- Chceme ti předat naše zkušenosti

Co můžeš TY?

- Přečíst si příběhy a zkušenosti mladých lidí z dětských domovů
- Napsat nám svůj vlastní příběh - zajímá nás!
- Svěřit se se svým problémem
- Vyjádřit svůj názor
- Soutěžit a vyhrávat - **Slosování již 31. prosince 2015!**

Sleduj nás na:

www.vterinapote.cz

Komunikuj s námi na:

www.facebook.com/VterinaPote

00.00.01
vteřina poté

Fotoalbum prvních

Přinášíme vám fotografie z letošních Jarmarků s Albertem, které proběhly první adventní víkend. Letos to bude opravdu velká nadílka – projektu se účastní 60 dětských domovů. Máme velkou radost, že již 4. rokem pokračujeme díky spolupráci s Nadačním fondem Albert.

Všem vám přejeme svátky plné bílých radovánek, voňavého cukroví a pohádek.

Tým Spolu dětem - Naďa, Veronika, Jana a Marcela

DD Vizovice (Chrastěšovská)

DD Černá Voda

Jarmarků s Albertem

DD Hodonín u Kunštátu

DD Česká Lípa

DD Smolína - Valašské Klobouky

Fotoalbum prvních

DD Litoměřice

DD Holice

DD Radenín

Jarmarků s Albertem

DD Tišnov

DD Senožaty

DD Lety

Projekt byl finančně podpořen Nadačním fondem Albert v rámci grantového programu Nadační fond Albert dětem 2015. Děkujeme

POSTAV SE NA VLASTNÍ NOHY

7. ročník projektu Postav se na vlastní nohy v plném proudu

Od našeho prvního setkání v květnu uběhlo hodně vody v řece. V říjnu jsme odstartovali tři vícedenní školení zaměřená na hlavní témata projektu: práce, hospodaření s financemi, jak si najít bydlení a plánování životních kroků. Celým programem nás doprovázel lektorský tým Pavel & Bětka a za Spolu dětem za školení ručila svým životem Jana.

SVĚT FINANČÍ A MÝ

Nejprve bylo nutné se seznámit. Nové tváře, nová jména, nové životní příběhy. Ještě, že existuje tolik zábavných her díky, kterým se člověk učí, aniž by si to uvědomil.

Samozřejmě jsme si jen nehráli. Na víkend do Prahy jsme se nepřišli rekreovat, ale tvrdě makat. V pátek jsme kromě seznamování zvládli i naučit, jak správně prezentovat svoje myšlenky a práci před skupinou.

V sobotu jsme se po hlavě vrhli na téma finance.

Za pomoci kluků z AMJ Corporation a holek z HILTI jsme svět financí probrali od podlahy ke stropu.

Tolik nových informací si žádalo důkladné opakování. V neděli jsme probrali vše nejasné a začali jsme se těšit na další setkání.

PRÁCE JAKO DŮLEŽITÁ ČÁST NAŠEHO ŽIVOTA

Druhé setkání se zaměřilo na práci. Jak si jí najít, jak na první pohovor, jak se vyrovnat s nervozitou, umět se ocenit, zjistit co umím a umět své znalosti a dovednosti na trhu práce „prodat“. V pátek jsme vrazili na exkurzi do společnosti 2N TELEKOMUNIKACE. Zde se nám věnoval spolu-zakladatel firmy pan Mirek Hofman a paní Monika Rousová, ředitelka HR oddělení. Odpoledne jsme se bavili o tom, co jsme na exkurzi zažili a viděli. Před večerí jsme si chytali podklady k sobotním pohovorům.

V sobotu dopoledne byl

prostor na těžkou práci, která spočívala v objasnění základních pojmů s prací spojených. Odpoledne jsme byli rozděleni do skupin a nastal čas pohovorů nanečisto se zástupkyněmi ze společnosti HILTI. Abychom měli možnost si trochu odpočinout, užili jsme si řízenou relaxaci. Což se po tak náročném programu docela hodilo.

KDE BYDLET A CO SE BUDE DÍT, AŽ ODEJDU...

Třetí a poslední setkání se neslo v tématu bydlení a plánování životních kroků. V pátek jsme opět vyrazili do terénu. Navštívili jsme Centru sociálních služeb B. Bureše a Azylovému sv. Terezie a podívali se, jak vypadá takové nízkoprahové ubytovací zařízení. Po exkurzi jsme se společně věnovali tomu, co jsme na exkurzi zažili, co v nás návštěva zanechala. Večer jsme pak vyrazili na netradiční prohlídku Prahy s průvodci z organizace Pragulic. Na závěr dne jsme si odpočinuli v KFC v ulici Na Poříčí.

V sobotu jsme se blíže podívali na téma bydlení a na to, jaké jsou naše plány po odchodu z děčáku. V odpoledních hodinách jsme se začali postupně vracet k tomu, co jsme v předcházejících víkendech zažili.

Večer se nesl ve slavnostním duchu, neboť jsme měli společenský večírek. Program byl pestrý a zábavný. Překvapením večera byla návštěva yoyerů Tomáše a Vaška ze SLUŠNÉHO TÝMU. Kluci jsou mistři Evropy a ČR v yoyování a podělili se s námi o své umění.

AMJ v akci

Neděle byla věnována opětovnému shrnutí toho, co jsme se dověděli a naučili se. Byla již smutnější, věděli jsme, že se v tomto složení vidíme naposledy. Před polednem jsme se společně

rozloučili a odjeli zpět do domovů za svými povinnostmi.

Do 7. ročníku projektu Postav se na vlastní nohy je zapojeno 29 mladých lidí a 7 vychovatelů z dětských domovů

v Kašperských Horách, Měcholupech, Rovečném, Sedloňově, Frýdku-Místku a Prostějově.

Jana Kotalová, Spolu dětem o.p.s.

PODĚKOVÁNÍ

Za tým projektu a jeho účastníky bych chtěla poděkovat zástupcům AMJ Corporation za vhléd do světa osobních financí, zástupkyním společnosti HILTI za pomoc s vysvětláním finančních pojmů a za velké nasazení při pohovorech nanečisto, dále společnosti 2N TELEKOMUNIKACE jmenovitě panu Mirkovi Hofmanovi, zakladateli firmy a paní Monice Rousové, HR a v neposlední řadě Centru sociálních služeb B. Bureše, Azylovému sv. Terezie za možnost exkurze a pobočce KFC v ulici Na Poříčí za pohoštění, které nám poskytli zdarma a yoyerům z týmu SLUSNY.NET Tomášovi a Vaškovi za účast na závěrečném večírku.

Za podporu projektu děkujeme finančním partnerům

Zahradnictví Líbeznice, účastníkům Běhu s batohem, Zaměstnaneckému fondu Citibank, RWE Česká republika a.s., ING Bank Fondu Nadace Terezy Maxové dětem a individuálním dárčům.

Míša Bendová z DD Rovečné:

Bála jsem se dospěláků a styděla se mluvit, na Open Gate se to změnilo!

Třináctiletá Míša z DD Rovečné studuje na kolejním gymnáziu Open Gate druhým rokem. Nová škola pro Míšu znamenala velkou změnu. Těžší vyučování, školní uniforma, noví přátelé a prostředí. Její už dětský sen se stát zvěrolékařkou se však nezměnil. Míšu baví tanec, kytara, zpěv a malování. Jaké to je pro Míšu být na nové škole a co se pro ni po příchodu na OG změnilo?

Od kolika let vyrůstáš v dětském domově?

V domově jsem od svých devíti. Do té doby jsem byla v rodině, v malé vesničce Doubravník u Brna. Přišli jsme se sourozenci o rodiče. Máma nám umřela a tátu jsme neznali. Do té doby jsme vyrůstali jenom s mámou. Ještě mám dva mladší bratry. Jednomu je 13 a druhému 12. Ještě mám starší sourozence, ale ti byli v domově dřív, asi před 10 lety.

Kdo přišel s nápadem jít studovat na OPEN GATE?

Chodila jsem v domově na základní školu a s nápadem Open Gate přišel náš pan ředitel. Známe se už déle s domovem Hodonín u Kunštátu, kde je Vláda Kuliš, který je taky na Open Gate [je s ním rozhovor v předchozím Zámečku - pozn. redakce]. Původně jsem měla být u nás na gymnáziu, ale zeptali se mě, jestli bych nechtěla jít na Open Gate. Byla jsem v OG na den otevřených dveří a pak jsem šla na přijímačky.

Do Open Gate jsem se hodně těšila. Potom jsem četla o této škole v novinách. Ve škole u nás se o tom dozvěděli a připravovali mě hodně na přijímačky, abych se sem dostala. Jako přijímačky jsem dělala test všeobecných znalostí, IQ testy a měla po-

hovor se zástupcem ředitele gymnázia s panem Chárou.

Co se změnilo s tvým příchodem na novou školu?

Změnilo se hlavně moje vystupování, už se tolik nestydím. Mezi lidmi jsem dřív s nikým nemluvila, starších

osob jsem se většinou bála. A to se na OG v novém prostředí změnilo. Uniformy mně nevadí, jsem i docela ráda, že je máme. V domově se všichni známe, jsme taková rodina. Tady pořád objevuji nové přátele a setkám se tady s lidmi z normálních rodin, což je lepší. Vychovatelé v domově nebo v OG mi připadají úplně stejní.

V Open Gate je to těžší, ale to jsem očekávala. Angličtina zas tak velký skok nebyl, když někdo mluví, už rozumím. U nás jsem měla samé jedničky, vždycky jsem byla spíše samostatná.

Jak často jezdíš do domova?

Do domova jezdím každý týden. Tři hodiny autem, 5 hodin to je autobusem. Loni pro mě jezdívali z domova autem, teď už jezdím sama. Na kolejích bych ráda během víkendu zůstala, ale dokud budu v Sekundě, prozatím tady nemůžu zůstat. To se může až od Tercie, což je třetí ročník na gymnáziu.

Co dělá po škole, tak daleko od domova...

Letos mám tři kroužky. Hraju

na kytaru, tancuju a chodím zpívat. Se spolužačkami dělám břišní tance a společně vystupujeme na školní vánoční besídce a na našem festivalu v létě.

Nemám ráda sport, na ten moc nejsem. Tanec je sport, ale třeba fotbal bych nikdy hrát nešla. Věnuji se hudbě a celkově umění. Maluji akrylovými olejovými barvami. Většinou maluji přírodu, protože postavy neumím.

Baví tě to ve škole?

Ve škole mě baví hlavně zeměpis a výtvarka. Zbytek zvládám v pohodě, ale nepatří to k mým oblíbeným předmětům. Z jazyků si za rok vyberu španělštinu. Jako menší jsem chtěla francouzštinu, ale němčina se mi třeba vůbec nelíbí. Teď náš čeká lyžařský kurz. Nejvíce mě baví disko-téky, které tady občas máme nebo školní Blue Van Festival v létě. Na Vánoce budu s holkami vystupovat s břišními tanci a budu zpívat se sborem.

Máš sen, čím bys chtěla být?

Už když jsem byla malá, chtěla jsem být veterinářka a to

se pořád nemění. Mám ráda zvířata a jako malá jsem měla vlastního psa, který později onemocněl, a to byl hlavní důvod, proč jsem chtěl být veterinářkou. Z koní mám docela strach, když jsem byla malá, kůň mě shodil dolů. Nejvíce mě lákají domácí mazlíčci jako psi, kočky, morčata...

Co bys vzkázala těm, kteří uvažují o studiu na Open Gate?

Přišlo mě to všechno velký, třeba tady ten areál a připadala jsem si jako úplně někde jinde. Pro mě to byl určitě velký krok do života, tak pokud máte tu možnost, určitě ji využijte!

Lukáš Kotlár

Open Gate je soukromé gymnázium, na kterém mohou díky podpoře **Nadace The Kellner Family Foundation** zdarma studovat také talentované děti z dětských domovů. Pokud mají dostatek píle a pevné vůle, mohou získat mezinárodní maturitu, dostat se na zahraniční univerzity a získat skvělé předpoklady pro další život.

Tvoříme se Zámečkem:

Efektní vánoční hvězda

A je tady nová rubrika pro všechny šikuly. Přinese vám různé nápady, co dělat a tvořit, když se v domově budete nudit. Dnes začneme s vánoční hvězdou. A neváhejte si to vyzkoušet. Stojí to za to! Pokud se s námi budete chtít podělit, co jste vytvořili, zašlete nám fotku na náš facebook nebo email. Budeme se těšit.

Budete potřebovat:

- bílé nebo barevné papíry A4 (5-6 ks)
- nůžky
- lepidlo
- průhlednou lepicí pásku

Postup:

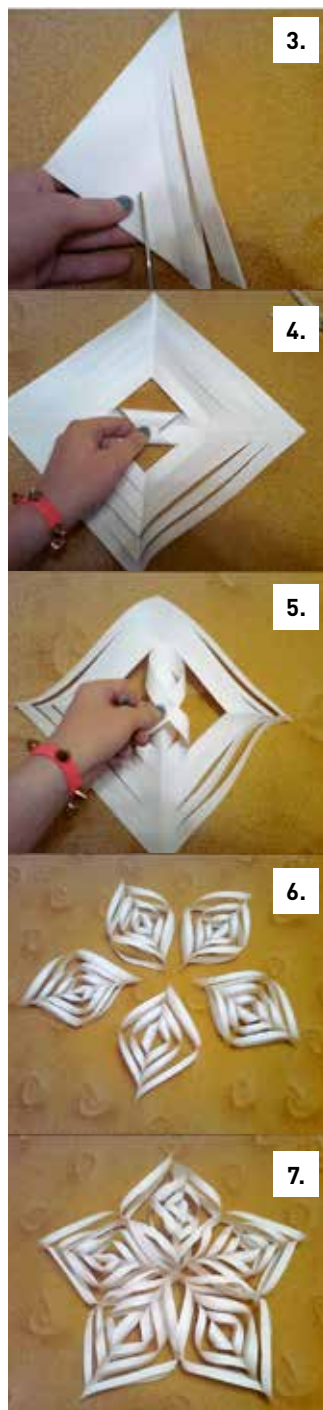
Vezmeme si papír a přehneme ho podle obrázku, aby nám vznikl čtverec, který potom odstříháme. (obrázek 1) Čtverec přehneme napůl a ještě jednou napůl. (2) Začneme stříhat proužky směrem ke středu, tak jak je to na obrázku, ale pozor, nesmíme přestříhnout trojúhelník na dva kusy. (3) Papír si rozložíme. Zkrátka si vezmeme dva proužky u středu a slepíme je k sobě lepicí páskou. (4) Teď si papír otočíme na dru-

hou stranu a opět slepíme další dva protilehlé proužky. (5)

Budeme pokračovat pořád stejným způsobem, až vznikne hvězda. (6)

Teď si to samé dáme ještě čtyřikrát. Poté všechny části začneme lepit k sobě. (7)

Albín

Zabalit!

scénář: Radeczek & Helmut

kreslí: Helmut & Radeczek

hrají: Cibule & Kebule

Blížence,
brzy začne nový rok a to je čas pro velké změny. Prober se! Teď, nebo nikdy!

Býku,
hvězdy předpovídají, že během vánočních svátků zažiješ velký trapas: zrovna když po sobě zapomeneš spláchnout, tak po tobě půjde na záchod tvůj miláček a najde tam od tebe nadílku.

Rybo,

jestli chceš nabrat nějaký nový myšlenky, hvězdy ti radí, aby sis přes Vánoce přečetl nějakou dobrou knížku. Teda samozřejmě až potom, až si přečteš celý Zámeček!

Štíre,

Vánoce jsou svátky plné různých překvapení a i na tebe jedno milé překvápko čeká. Ale jediné pod podmínkou, že si až do Vánoc nebudeš kousat nehty!

Lve,

Satur-nova animozita v mém Dómu ti přinese velké vánoční starosti, které překonáš pouze tehdy, když ráno na Vánoce zakřičíš z okna: Hola hola do Betléma, já chci být dnes bez probléma!

Kozorohu,

předseztetí se dáva až na Nový rok, takže Vánoce si ještě užij se všemi hříchy, dokud to jde! Jez, pij, kuř, mluv sprostě...

Střelce,

současná konstelace hvězd Altair a Vega ti předznamenává velkou radost během svátečních dnů. A kdo by nevěřil hvězdám a Helmutovi, že ano?

Váho,

při psaní dopisu Ježíškovi zapal na stole svíčku a tvá přání dostanou kouzelnou moc!

Berane,

když spočítáš všechno jehličí na vašem vánočním stromku, tak zjistíš, kolik vloček u vás napadne na Štědrý den.

Panno,

zrovna, když jsem se chystal sledovat ve hvězdách tvou budoucnost, zasekl se mi dalekohled, takže jsem nic neviděl. Promiň, moc mě to mrzí.

Milá Zámečata, hvězdy nelžou, ať je zima, jaro, léto nebo podzim. Nevěříte? Raději věřte, jinak byste na to mohli zle doplatit. Nebo - vespřímé observatoře zdraví HELMUT

Milá Zámečata, hvězdy nelžou, ať je zima, jaro, léto nebo podzim. Nevěříte? Raději věřte, jinak byste na to mohli zle doplatit. Nebo - vespřímé observatoře zdraví HELMUT

Šéfredaktor večerel v Anglii s princem Edwardem

Šéfredaktor Lukáš Kotlár reprezentoval svůj domov Uherský Ostroh, své gymnázium Open Gate, časopis Zámeček a vlastně celou Českou republiku na galavečeři, kterou v Londýně hostila Jeho královská výsost princ Edward, hrabě z Wessexu s manželkou Sophií, hraběnkou z Wessexu. To vše v rámci projektu DofE, do kterého je v Česku zapojeno několik domovů.

„Čekala mě výzva - proslov před členy královské rodiny a vzácnými hosty z řad významných světových byznysmenů. Nervozita, která všemu předcházela, se ani nedá popsat, ale jednalo se o krásný životní zážitek, na který budu rád vzpomínat,“ děkoval Lukáš všem, díky kterým se mohl do Londýna vypravit.

red

Helmutova básnička

Na Štědrý den vstanu brzy,
kdybych nevstal, tak mně mrzí,
že já hlupák zaspal zase,
když k nám přijde Zlatý prase.
Proto vstanu brzy ráno,

připravím si silné lano
a až přijde Zlatý prase,
stáhnou smyčku na provaze.

Kouknu se, jak prase kvičí,
pak ho uspím ránou tyčí,
pak nazdobím stromeček,
v klidu přečtu Zámeček
a až sním to Zlaté prase,
zazvoní nám zvoneček...

Helmut

Ahoj Zámečata,

blíží se Vánoce a já mám nápad: dejme si předsevzetí, že se jimi nenecháme otrávit! Já vím, někdy je to těžké. Říká se, že Vánoce jsou svátky klidu, ale jak můžeme být v klidu, když se všude něco děje, všude něco bliká, hraje, voní. Prý jsou Vánoce také svátky odpočinku, ale jak můžeme odpočívat, když po nás všichni něco chtějí? Prý jsou Vánoce svátky vzájemného pochopení a lásky. Ale jak můžeme milovat své bližní, když se kolem Vánoc všichni chovají jako blázni?

Pojďme si letos udělat Vánoce tak, aby byly opravdu o pohodě, odpočinku a porozumění. Začneme každý sám u sebe. Zkusme udělat věci tak, aby toho shonu, bláznění a výčitek bylo co nejméně. Dejme se do pohody a užijme si volno, svátky a jejich atmosféru.

A napište nám pak do redakce Zámečku o svých Vánocích, jaké byly a jak jste se během nich cítili.

Helmut

JOBVENTURA
interaktivní pohovor

PŘIPRAV SE NA POHOVOR. INTERAKTIVNĚ!
Sehnat práci není sranda, náš interaktivní film je.
www.jobventura.eu

Již brzy ke stažení i jako mobilní aplikace

- Vyzkoušej, jak pohovor vypadá očima uchazeče
- Zjisti, na co se připravit a na co dávat pozor
- Vyber si svojí cestu a odhal různé konce

Rozhoduj, jak se hlavní hrdina zachová v průběhu pracovního pohovoru.
Vyzkoušej správné i špatné cesty, ať odstraníš chyby a nervozitu
před setkáním se skutečným personalistou.

Díky Jobventuře zvýšíš šanci, že pracovní místo získáš.

Vytvořeno za podpory

Sponzorováno

